

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

סמרטפון
רק עם ואצאפ!

אפשר!! וכדאי!!
מרכז הזמנות ארצי
052-2-129-129

אספקה לכל חלקי הארץ תוך 24 שעות
רח' פינס 9, ירושלים | Zolphone.co.il | זולפון

החל
מ 499 ש"ח

(א) כל המצוות שניתנו לו למשה בסני – בפירושן ניתנו, שנאמר (שמות כד יב): "ואתנה לך את לוחות האבן והתורה והמצוה" – "תורה" זו תורה שבכתב, ו"מצוה" זו פירושה. וצונו לעשות התורה על פי המצוה, ומצוה זו היא הנקראת "תורה שבעל פה". (ב) כל התורה כתבה משה רבינו קודם שימות בכתב ידו. ונתן ספר לכל שבט ושבט, וספר אחד נתנהו בארון לעד, שנאמר (דברים לא כו): "לקח את ספר התורה הזה, ושמתם אותו מצד ארון ברית יי אלהיכם, והיה שם כך לעד". (ג) והמצוה שהיא פירוש התורה לא כתבה. אלא צוה בה לזקנים וליהושע ולשאר כל ישראל, שנאמר (דברים יג א): "את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם, אותו תשמרו לע-

ממנו". ומפני זה נקראת "תורה שלא נכתבה תורה שבעל פה, דינו לשבעים זקנים. ואלעזר ממשה. וליהושע שהוא תלמידו

ההלכה והאגדה נושקות ב'משנה תורה'
הרב מאיר מאזוז,
הרב יעקב שפירא,
הרב בן ציון אלגאזי
והרב אייל יעקובוביץ
בפריקת מיוחד / 10

מצא ברכי מימון שלי

להתאמן מעט להרוויח הרבה

לימוד הרמב"ם היומי פותח מחזור חדש
כתבה בעמוד 12

שבעל פה חיו למד מיהושע. ושמואל משמואל מיוצאי ממשה, קבל מדוד מאהיה

קיבל מאליהו ובית דינו, ויהודיע וזכריה קיבל מיהודיע ובית דינו, ועמוס קיבל מהושע ובית דינו, ומיכה קיבל מישיעיה ובית דינו, ונחום קבל מיזאל ובית דינו, וצפניה קבל מחבקוק ובית דינו, וצפניה קבל מצפניה ובית דינו, וברוך מירמיה ובית דינו. ועזרא ובית דינו

קיבלו מברוך בן נריה ובית דינו. (ז) בית דינו של עזרא הם הנקראים "אנשי כנסת הגדולה". והם חגי זכריה ומלאכי דניאל וחנניה ומישאל ועזריה, ונחמיה בן חכליה, ומרדכי וזרובבל, והרבה חכמים עמהם תשלום מאה ועשרים זקנים. האחרון מהם הוא שמעון הצדיק, והוא היה מכלל המאה ועשרים, וקבל תורה שבעל פה מכולן. והוא היה כהן גדול אחר עזרא. (ח) אנטיגנס איש סוכו ובית דינו קיבלו משמעון הצדיק ובית דינו. ויוסף בן יעזר איש צרדה ויוסף בן יוחנן איש ירושלים ובית דינם קבלו מאנטיגנס ובית דינו. ויהושע בן פרחיה ונתאי הארכלי ובית דינם קבלו מיוסף ובית דינם. יהודה בן

שות, לא תוסף עליו ולא תגרע שבעל פה". (ד) אף על פי למדה משה רבינו כולה בבית ופנחס ויהושע – שלושתן קבלו של משה רבינו, מסר תורה וצוהו עליה. וכן יהושע כל ימי על פה. (ה) וזקנים רבים קבלו וקבל עלי מן הזקנים ומפנחס, קבל מעלי ובית דינו, ודוד קיבל ובית דינו. ואחיה השילוני (א) מצרים היה, ולוי היה, ושמע והיה קטון בימי משה. והוא ובית דינו. (ו) ואליהו קיבל השילוני ובית דינו, ואלישע הכהן קיבל מאלישע ובית דינו, דינו, והושע קיבל מזכריה ובית דינו, וישעיה קבל מעמוס ובית דינו, ויואל קבל ממיכה ובית דינו, וחבקוק קבל מנחום ובית דינו, וירמיה בן נריה קבל

פנחס היה קיצוני? הרב זקס, צבי יחזקאלי

לוחות: דיסון, באמונה, שיווק

אכלוס שלב ב' בע"ה בעוד שבועיים!

דגן בוטיק

מגורי יוקרה באפרת
לבחירתכם: מגוון דירות 5 חד'

נותרו 4 דירות אחרונות!

052-6070199 • 1700-500-555

בשלושת השבועות למאצבים מקדש

מגוון הרצאות מרתקות בליווי סרטונים והדמיות מותאמות לתו הסגול מפי הרב מנחם מקובר ומרצים נוספים

מפעילים קייטנה?
מחפשים תוכן למשפחה או לקהילה?
ערכות יצירה להרכבה אישית:

זוג נבלים

קופת צדקה "המקדש"

אינימקדש

חושן

חברת הפעולה "המקדש שלי"

הילולת הרמ"ק הקדוש כ"ג תמוז
450 שנה להסתלקותו

בכ"ג תמוז התשי"ם נציין 450 שנה להסתלקותו של המקובל האלוף הרמ"ק רבי משה קורדוביו. הנכם מוזמנים לאירוע ייחודי - ערב עיון במשנתו המופלאה. באירוע יושק ספרו החדש של הרב מנחם מקובר "בסוד מרדס הרימונים - מבואות לתורת הסוד של הרמ"ק".

יום שלישי אור לכ"ג תמוז התש"ס 14.7.2020
בשעה 20:00 מכללת אמונה, דרך בית לחם 104

יפא דברים:
מור הוראשלי"ב רבה של ירושלים הרח"צ שלמה משה עמר שליט"א רבה של צפת הרח"צ שמואל אליהו שליט"א מר משה ליאון ראש העיר ירושלים הרב איתאל בר לוי ראש הגוף לתרבות יהודית הרב מנחם מקובר מחבר הספר על משנת הסוד של הרמ"ק מר אביעד קמיד מנהל קהילתי מיתרים ודוברים נוספים בנושא

באירוע יוקרן סרט על הרמ"ק שהופק לכבוד האירוע. תוכנית מוזיקלית ווקאלית תשולב באירוע.

כניסה חופשית - הרשמה מראש לאירוע ביקשור:
yedamikdash.wixsite.com/ramak
ניתן יהיה לצפות ביקשור זה בתוכנית הערב. הופיבה בהתאם לתו הסגול ולהוראות משרד הבריאות

פרטל קהילתי מיתרים | ת"ד 27 | 02-9666177 | www.yedamikdash.org | להחזאת ניסוח איצק 052-9666177

כל ספרי הרב מקובר ב- 65 ₪

סרקו:

אוצר
הבית השלישי

אוצר
הבית השני

אוצר
הבית הראשון

אוצר
המשכן

אוצר
תורת הקרבנות

המדרשה לידע המקדש

02-9666177 | Yeda.mikdash@gmail.com

Yedamikdash.wixsite.com/store

לרשתי לרשיות צדק קדימה ולהביע למחוזות לאו
מוכרים. לא חסום כל כך מה הסיפור שלנו עד היום,
או מה רשית הכרונולוגי שלנו. הדיקר להתער ולקום
מעפר.

אתה זה וינרב?

קראתי לאחרונה סיפור על יהודי שחי במרילנד בארה"ב. שמו הוא הרב וינרב, יהודי ירא שמים וגם פרופסור לפסיכולוגיה. במקביל לעיסוקו באקדמיה, הוא היה מלמד שיעורי גמרא. הוא סיפר פעם, שבשלב מסוים של חייו הוא נכנס לבלבול רציני בשאלה מה לעשות עם החיים שלו, עד שחבר הציע לו להתייעץ עם הרבי מלובביץ'. הוא התקשר למזכירות של הרבי והמזכיר ענה לו. כשהוא הציג את השאלה שלו, הרבי היה על קו הטלפון הפנימי שחיבר בין חדרו למזכירות. בתחילה, המזכיר שאל מי מדבר, ואותו וינרב ענה: "יהודי מרילנד", בלי להזכיר את שמו. כשסיים להציג את שאלותיו למזכיר, הרבי אמר למזכיר לומר לו כך: "יש במרילנד יהודי שקוראים לו וינרב, וכדאי שתלך להתייעץ איתו!".

היהודי לא הבין מה הולך, הוא היה בטוח שהוא הציג את עצמו בלי לומר את שמו! אחרי רגע הוא התעשת ואמר למזכיר: "תגיד לרבי שווינרב זה אני". המזכיר העביר מיד את התשובה לרבי, והרבי ענה בחזרה: "לפעמים יהודי צריך לדעת להתייעץ עם עצמו". אותו וינרב סיפר, שהתשובה הזאת פתחה אצלו פתח איך לשאול שאלות ולהקשיב לתשובות מתוך עצמו.

הסיפור הזה מאוד תפס אותי. הוא כל כך נגע בי בנקודה החזקה הזאת שאתה מקבל גושפנקה להתייעץ עם עצמך. כמוכן, 'תשועה ברוב יועץ', וכמו כן יש ערך להתייעצות עם צדיקים ואנשי מעלה, אבל צריך לדעת שכנראה לפעמים אנחנו מאבדים את הקשר עם עצמנו. בהודמנויות המתאימות, אם אתה זה וינרב, אז תתייעץ עם עצמך. לחיים חברים! תתייעצו עם עצמכם איזה צעד קדימה צריך לעשות, ואז תתעוררו - תסכימו להיות נערים וללכת בלי פחד גם למקומות לא מוכרים.

שלוש חברים! אנחנו נכנסים בימים האלה לימי בין המצרים, שנוהגים בהם מנהגי אבלות. אתם יודעים, יש שני סוגים של אבל. יש אבלות על אובדן אישי שחווים, ומטרת האבל היא להקדיש זמן משמעותי כדי לעבד את היחס כלפי מה שהיה וכעת איננו. אמנם האבל עוסק ביחס אל הדמות שהייתה קרובה אלינו, אבל בעצם התכלית של האבל היא לפתח יכולת להמשיך בחיינו ללא אותה דמות. לעומת זאת, האבלות על חורבן בית המקדש באה לעורר אותנו לשוב ולהתגעגע. אנחנו רוצים להיזכר בשלמות שהייתה, ולכן יוצא שבימים הללו יש ממד חגיגי כלשהו.

מכיוון שאדם יכול להתגעגע רק לדברים שנמצאים בבנק החוויות שלו, אז כדי להתגעגע לשלמות של עם ישראל, של בית המקדש ושל התגלות מלכות ה' בעולם, צריך להקדיש מחשבה ותשומת לב למצב הנעלה של השלמות, ומחשבות כאלה הן חגיגיות. גם בהפטרה של השבת, למרות שעיקר עניינה הוא תוכחה, יש סיום במילים נפלאות שמחזירות אותנו אל השלמות: "הלך וקראת באזני ירושלים לאמר: כה אמר ה', זכרתי לך חסד נעורייך, אהבת פלולתיך, לפתך אחרי במדבר בארץ לא ירושה".

על הפסוקים האלו חסידים היו שואלים: למה ההליכה במדבר היא מחמאה כל כך גדולה? אם היה מדובר על בן אדם שהסכים לעזוב את ביתו המרווח והממוגן, ניחא. אבל עם ישראל עזב את שעבוד מצרים. הם עזבו חיים קשים - אז מה לעלה הגדולה? וחסידים ענו: במצרים, ככל שהמצב היה גורא, בסופו של דבר הוא היה מוכר וידוע. יהודי ידע פחות או יותר כמה מכות הוא יחטוף בבוקר, כמה לארוחת עשר וכמה מכות בשתיים בצהריים. לעומת זאת, הפחד מהלא נודע יכול ממש לשתק בן אדם מלזוז לאיפה שהוא. וההסכמה של עם ישראל ללכת בפשיטות אחרי ה', לצאת בתמימות נעורים לדרך לא נודעת, זאת מעלה עצומה.

חסידי מתנערים

חסידי הוסיפו ופירושו, שהעניין בפסוק הזה נוגע לכל אחד מאתנו. 'חסד נעוריך' אומר שאנחנו יכולים וצריכים לעשות חסד עם הנעורים שלנו. על ידי שנסכים להיפתח לדברים לא מוכרים, נחזור לחיות את הנעורים. כשיש לבן אדם כיוון מאוד ברור בחיים, הוא עושה צעדים מדויקים בכיוון שלו ואין בזה חידוש גדול. אבל יש מצבים שהאופק אליו צועדים הוא כמו מדבר. אין שום בהירות מהי הדרך שבה צריך ללכת ומה המטרה הסופית. במצב כזה, העניין הוא קודם כל לנוע. להתנער ולצעוד לפחות צעד אחד גדול של תנועת יציאה מהמקום המוכר, שברור לך שהוא לא טוב.

אפשר לומר שבשבועות הללו אנחנו עוסקים בסוד שימור הנעורים. זאת פרשנות חדשה ל'חסד נעוריך' - תעשה חסד עם הנעורים שלך, ותתרחק מהזקנה.

יש רעיון דומה לזה בפיוט 'לכה דודי': 'התנערי מעפר קומי' - תשובי להיות נערה. בדרך כלל כשאני שומע 'התנערי' עולה לי דימוי כזה, שיש בן אדם על שפת הים, והילדים שופכים עליו ערמה של חול. מבחוץ נראה שהוא כלוא, קבור בתוך החול. אבל באמת, ברגע אחד, כשהוא רק רוצה לצאת משם, הוא מתרומם כארי וכל החול עף הצידה... אז ככה, דווקא בשבועות הללו צריך להסכים להתנער ולשוב להיות נער. לא נער במובן של חוסר ניסיון, אלא במובן של התחדשות. להעז לעשות צעד קדימה ולהגיע למחוזות לא מוכרים. לא חשוב כל כך מה הסיפור שלנו עד היום, או מה הגיל הכרונולוגי שלנו, העיקר להתנער ולקום מעפר.

כידוע, העפר מסמל את העצבות והעצלות. 'ונחש עפר לחמו'. הנחש מוליד את יסוד העצבות. העצבות משאירה אותנו במצב סטטי של עפר, עם קושי גדול לזוז ולהתנועע. אם רוצים לנצח אותו, צריכים לזנק מהקבר בחול.

אתה זה וינרב?

אתם יודעים, כדי להיות מסוגל להתנער, הרבה פעמים בן אדם צריך קודם כל להקשיב לעצמו כדי לדעת מהו הצעד הבא שאלי צריך לזנק. חלק מהמצב של מדבר נובע מכך שלא תמיד יש מי שיראה את הכיוון להיכן לפנות.

כבר חברים שלנו? הספר בדרך אליכם... (:
מצטרפים חדשים - יש לנו הטבה מיוחדת עבורכם

מעוניינים להיות חברים?
 *238 058-7001093 (ואטסאפ בלבד)
 office@karov-lev.co.il קרוב ללב
 ניתן להשיג גם ברשתות הספרים

קרוב ללב
 חיבור שונא בנינו

**מי במרכז,
אני או הוא?**

אבא שאול אומר: ואנדרו - הוי דומה לוי: מה הוא חנון ורחום - אף אתה היה חנון ורחום.

מסכת שבת דף קלג עמוד ב

מיה המטרה של הדבקות במידותיו של הקב"ה?

כאשר מתבוננים בפשט דברי הגמרא הללו, עולה לכאורה התמונה כאילו הקב"ה הוא מעין "מדריך" טוב, לכן הוא מלמד אותנו כיצד צריך להתנהג, ומכיוון שהדוגמה האישית היא מרכיב חשוב מאוד בחינוך, הוא עצמו מקיים את מה שהוא מצפה מאתנו. אם אנחנו רוצים לדעת מהן המידות החשובות שאנחנו צריכים לאמץ לעצמנו, הרי שעלינו להתבונן מה חשוב אצלו ועל בסיס זה להתנהג גם כן.

אלא שרבי שניאור זלמן מליאדי, בעל התניא, מעניק לדברי הגמרא הללו פירוש מהפכני (תניא - אגרת התשובה, פרק ט'), לפיו כאשר האדם לומד את דברי הגמרא באופן הראשון, המשמעות הנסתרת של הדברים היא שלמעשה האדם נמצא במרכז והקב"ה נמצא כאן כדי "לשרת" אותו ולהורות לו את הדרך כיצד להיות אדם עוד יותר טוב ממה שהיה עד עתה.

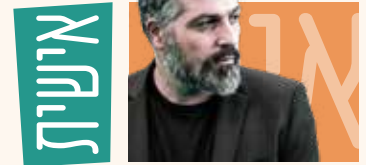
אולם, האמת היא שונה. המטרה שלשמה נברא האדם היא כדי להיות כמה שיותר דבוק באלוקות וכמה שפחות דבוק בעצמו.

מכיוון שהאדם בעצמו איננו מסוגל לעשות זאת, הקב"ה נתן לו כלים שעל ידם הוא יהיה מסוגל להיות פחות קרוב אצל עצמו ויותר קרוב אל הקב"ה, וחלק מהכלים הללו הן המידות הנזכרות בדברי הגמרא.

לפי הדברים הללו יוצא בעצם שאין ערך עצמי בלהיות רחום, חנון וכו', משום שהתורה איננה ספר למימוש או מיצוי עצמי, ולכן מטרתה איננה להדריך את האדם כיצד להיות יותר טוב או מוסרי. מטרתה של התורה היא לקרב בין האדם ובין אלוקים, ואם על הדרך האדם גם נעשה אדם מוסרי וטוב יותר, הרי שהעולם הרוויח, אך לא זו המטרה.

"מה הוא רחום" - הוא נמצא במרכז, ומטרתו המרכזית היא להיות כמה שיותר קרוב אליו, ואם להיות רחום זה מה שיקרב אותי אליו, אז ודאי שאת זה אעשה.

בשיתוף פורטל הדף היומי

צבי יחזקאני

ביום הברית הגעתי לאולם חמוץ פנים, כיאה לאדם שמחפש את עצמו. המוהל נכנס, אני זוכר שהוא היה גבוה ומרשים, והוא שאל אותי אם אני רוצה להחזיק את התינוק לפני החיתוך. המשכתי להחמיץ פנים ואמרתי: "לא רוצה להיות שותף למשהו אכזרי"

התקדמנו מאז

בעצמי לעצמי ולעוד כמה מעריצים תועים.

אבל לא משנה כמה מבובל הייתי, ישנו ערך שלא היה ניתן לוויכוח: ברית. זה הבסיס לקשר. זהו הסוד של עבודת השם בתוך עולם שמפר בריתות מדי יום. פנחס שמר את הברית. הוא בעצם מזכיר לנו שהרבה לא השתנה מאז. אלוהים של אלו שונא זימה. וכל פגימה במחשבה או בעיניים, זה לחתוך את חוטי המצנח שאתה והוא הכרוזתם שלא תעזו לסכן עד לנחיתתה הרכה.

כי כשאין אלוקים בברית, אין ברית. אני לא קיצוני, אני פשוט מצייר את הקווים הברורים של החיים על פי התורה. פעם ציירתי את הקווים ללא התורה, אבל זה כמעט אותה תנועה בנפש שרוצה לא להיות לבד.

עשר שנים מאוחר יותר, אחרי שכבר התחתנתי, הפרתי את הברית עם עצמי והעברתי את המסמכים לקדוש ברוך הוא - נולד הבן הראשון. כולם התכנסו לברית החגיגית והרב של המושב שבו גרתי אמר שהוא ידאג למוהל. ההתרגשות הייתה בשמיים וכולם חיכו למוהל. "מה קורה?" שאלתי את רב המושב, שאמר: "הוא רץ מברית לברית. הוא המוהל הכי עסוק בארץ". שאלתי למה, והרב סיפר שההורים שלו נתנו לו בית בירושלים בתנאי שימול את כל ילדי ישראל בחינם, בגמ"ח אחד ענק, הוא ה-מוהל של ירושלים ואליו מפנה הרב עובדיה וכל חכמי ירושלים.

וואללה באמת סיבה לאחר, טוב נחכה. הנה הוא בא. לבית הכנסת העתיק של מוצא נכנס מוהל גבוה מאוד, כמעט נוגע בתקרה. "מי אבי הבן?" הוא שואל. "אני", אמרתי. מבט של שניה בעיניים ואז הגיעה הצביטה בלחי והנשיקה של היד על הפה. "התקדמנו מאז" הוא קבע. "על מה אתה מדבר?" שאלתי. "בסוף כל אלו הופכים להיות הקנאים הגדולים לדבר השם". "מי אלו?" שאלתי. "אתה והחברים שלך שמנסים לשכנע שלא צריך ברית מילה, זוכר?"

אוי, איזו בושה. דקה לפני החיתוך. זה אותו מוהל. אוי, מה השם רוצה לומר לי כאן? שבעצם רציתי ברית, רק לא ידעתי לבטא את זה. הייתי צריך לעבור דרך כל מיני בריתות מדרמות עד שאגיע לברית המילה של הבן שלי עם אותו מוהל מלפני עשר שנים.

איזו השגחה בסגנון השם יתברך. בסוף הברית, לפני שהוא טס לעוד תינוק מרוצה (משום מה אף תינוק שלנו לא בכה בברית מרוב המהירות), תפסתי את המוהל ואמרתי "מחילה על מה שהייה". שוב הוא חייך. "ככה זה" הוא אמר, "מי שקיצוני מוצא את האמת, ואז לוקח את כל הכוח אל השם יתברך. שתוכה לשמירת ברית".

הרב המוהל הצדיק יוסף אורן הופיע אחר כך בכל הבריתות במשפחתנו, עם החיוך הזה הקבוע על הפנים, שהנה יש כאן אמת ואשרינו שהגענו.

אני זוכר שתמיד רציתי ערכים ברורים בחיי ולכן הלכתי אל הקצה. אחת הבעיות שלי הייתה להגדיר את הערכים. לפי מה הולכים? לפי איזה ספר? לפי הספר שאכתוב בעצמי. אני אחליט איך להיות ומה לאכול, מה לחשוב ואיזה שטחים למסור לפלסטינים. אני ואני עם המוסר האישי וסט הערכים שלי. מצד אחד זו מגלומניה וגאווה, מצד שני זה חיפוש נואש אחר האור האלוקי ובעיקר רצון לברית. לקשר.

ברית זו אותה הבטחה שלא משנה מה יקרה בעולם ולא משנה מה יהיה מזג האוויר ולא משנה איזה וירוס יגיע, הברית תישאר ברית. עמוד אחד יציב בעולם שאמור להישאר שם תמיד. את זה רציתי תמיד, אבל משום מה כל מיני בריתות משונות עם חברים ועם עצמי נעלמו והתפרקו בזו אחר זו. בעולם שאין בו נאמנות מוחלטת גם אין ברית מוחלטת, ולכן סופן של כל הבריתות להיות מופרות. זה המסר שעולה מדי יום מהעולם, מהחברה ומהתרבות המערבית בעיקר.

הבעיה היא שלא ניסחתי לעצמי את זה בימים ההם אלא רק בהתנהגויות קיצוניות שתפקידן היה להגן על הברית שכרתתי עם הערכים האישיים שלי ועם עצמי. לא הייתי בכיוון בכלל והתבלבלתי לגמרי, אך הבשורה הטובה בסיפור היא שהיה שם רצון לברית אמת, רק שעדיין לא מצאתי את השותף הנצחי והבלתי מתכלה.

התיאור הזה מעלה בי זיכרון מהתקופה שבה הוגדרתי חילוני קיצוני, או חילוני חרדי: אני זוכר שניסיתי לשכנע את אחותי לא לעשות ברית מילה לבנה שנולד, החלטתי שזה מעשה ברברי, ואז המשפחה הגיבה באותו משפט מוכר: אתה קיצוני מדי. אנחנו יהודים וברית מילה זה לא עניין שאפשר לדון בו.

ביום הברית הגעתי לאולם חמוץ פנים, כיאה לאדם שמחפש את עצמו. המוהל נכנס, אני זוכר שהוא היה גבוה ומרשים, והוא שאל אותי אם אני רוצה להחזיק את התינוק לפני החיתוך. המשכתי להחמיץ פנים ואמרתי: "לא רוצה להיות שותף למשהו אכזרי". המוהל חייך אלי וצבט קלות את הלחי שלי, לקח את ידי ונישק על פיו במעין תנועה ספרדית מכילה ומרוצה. "אתה מתוק" אמר לי והמשיך בעבודתו המהירה ותוך דקות נעלם.

ברית של שנה וחצי מנסה לאתגר ברית בת ארבעת אלפים שנה. לא הצלחתי. האירוע הזה לא ירד מסדר היום שלי. מה קרה כאן? אני באתי להילחם והוא בכלל חייך. אני באתי לזעזע והוא לא התרגש.

לא ידעתי אז לומר שאני רוצה ברית שבה הצד השני אומר לי "אני לא אעזוב אותך לעולם". זה מה שאנחנו אומרים לילדים שלנו, לנשותינו ביום חתונתנו, ולא תמיד זה קורה. על זה רציתי לצעוק. רציתי כמו ילד קטן לצעוק ולזעזע את כולם כדי שיהיה ברור מה אני רוצה. חשבתי להמציא תורה

במכבי לשיניים שלכם יש כיסוי

**במכבי, טיפולי השיניים
הטובים ביותר
ב-23 ₪ בלבד לטיפול!**

לאומית זהב	מכבי מכבי שלי	מאוחדת שיא	כללית פלטיום	
99	23	44	59	סתימה לבנה
220	23	228	84	עקירה כירורגית
220	23	182	101	עקירת שן בינה
140	23	198	212	טיפול שורש 2 תעלות
190	23	198	212	טיפול שורש 3 תעלות
869	115	850	668	סה"כ

*טיפול שיניים משמרים, בכפוף לתקנון השב"ן

יש קופות חולים ויש מכבי *4535

מוגש כמידע לחברי מכבי

יעל קבסה | YAELEKAB@GMAIL.COM

לדעת לבכות

תמוז. חודש חם ולח, הקיץ במלוא עוזו. נדמה שהשנה יש לנו שלל סיבות טובות ואמיתיות לבכות בחודש הזה ובראשם המגיפה המטרידה והמאיימת, שכבר חשבנו שהיא עוזבת ונוכה לחזור לשגרה - אבל היא עודנה כאן ואפילו מרימה ראש. וכך במקום לחגוג את הקיץ, לנסוע ולהיפגש ולחגוג עם החברים והמשפחה אנחנו נאלצים להצטמצם ולהסתגר שוב, כל אחד ספון בביתו עם מזגנו וילדיו.

אנחנו לא אוהבים להרגיש מצוקה. לא אוהבים לגעת בכאב, ולא רוצים להיות נוכחים לגמרי כשהמציאות לא נוחה לנו. עדיף לברוח. יש לנו מנגנונים מופלאים, אפילו לא מודעים, שיודעים להדחיק ולהכחיש. אבל בחודש הזה אנחנו צריכים ללמוד לבכות. לבכות ולהצטער, לדעת על מה בדיוק אנחנו מתאבלים - מה חסר לנו? למה אנחנו זקוקים? מה אנחנו מבקשים באמת?

הרי כל חיסרון, בעומק שלו, הוא געגוע של הנשמה להתענג על טוב ה'. הנטייה שלנו לחפש טוב ועונג מובנית בנו מלכתחילה, מעצם בריאתנו. הרצון להתענג מקורו בידיעה עמוקה שהגענו לכאן כי ה' רוצה להטיב עימנו. לכן כל צער וכאב נתפס כחלק לא מתוכנן, לא נכון ולא רצוי במהלך חיינו.

הנשמה רוצה להתענג על זיו ה', מבקשת את טובו ואורו בכל רגע. אבל מה לעשות שאנחנו חיים בעולם של צמצום והגבלה, ואור ה' מסתתר ונעלם מאיתנו פעמים רבות. ואז החיפוש המתמיד שלנו אחר טוב נתקל במנעמי העולם הזה ומתלבש בחפצים נמוכים וגשמיים - אוכל טוב, כסף, מתירנות או כל דבר שיוצר לנו תחושת עונג. כל אלו מקורם עמוק עמוק ברצון שלנו לטוב.

וכשאנחנו לא משיגים את כל הטוב הארצי הזה - אנחנו בוכים. בוכים כמו ילדים שלא מקבלים סוכריה או צעצוע נחשק. מזהים בטעות את הצורך העמוק שלנו לקשר ושייכות עם סיפוק רגעי ושטחי.

ילדים קטנים בוכים על דברים שטחיים, אבל ילדים גדולים יכולים לבכות על מה שבאמת ראוי לבכות עליו.

אם רק נדע לזהות את הצורך הראשוני, הקמאי, את הגעגוע הבלתי פוסק של הנשמה - נוכל להמשיך לבכות אבל באופן הנכון.

אולי נזכה לתקן את פולחן הבכי לאל התמוז, שבו הנשים היו מגיעות ובוכות לרגלי פסל העופרת שעיניו החלולות היו זולגות דמעות של שקר, וסוחטות מכל הנשים הרגשניות את דמעותיהן האמיתיות על מחזה מזויף.

בעומק כל צער, בשורשו של כל חיסרון בחיינו - נמצא חיסרון ה'. איך ייתכן שנהיה אנו מודשני עונג ומלאי כל טוב והשכינה תהיה בגלות? כל כאב בחיינו, כל צער וכל חיסרון מבקש להזכיר את צער השכינה המבקשת לה בית בעולמנו ואין לה מקום. ועל כך ראוי לבכות.

אותך אנחנו מחפשים!

זו הפצדאנות שלך
אמורה, אסנות אפליסי.
את שמאניך לציפיות היא דבר נאמך.
את שלבך לך רוצה אלוות אותך
את שמאניך לידך הוא כח ואם צריך
אביחלף אטובי באומחים בתחום הציפי.
כאכב, ידך ופתיחות בקורם אחד!

קורס
העשרה זוגית
והכשרת
מדריכות כלה

תאריך פתיחה:
ח' חשוון תשפ"א
(26.10.20)
במודיעין

- ♥ הרב זכריה בן שלמה שליט"א
- ♥ הרב דודי פוטש ♥ ד"ר חגית דאום
- ♥ הרבנית הודיה דוידוביץ' ♥ יעל יפת
- ♥ הדר ארז ♥ הרבנית מלכי צור
- ♥ משה שרון ♥ אפרת צור
- ♥ יסכה שומר ועוד

♥ קורס בוקר / ערב ♥ ימי שני / רביעי
♥ מוכר לגמול השתלמות (ללא אופק חדש)

להרשמה ופרטים נוספים: 050-8858071

להיות חלל פנוי

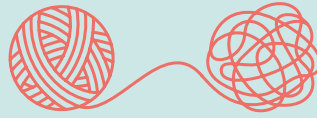
וואיי כמה זה קשה להיות חלל פנוי בשביל הזולת. זו אחת המיומנויות הכי נדרשות והכי קשות. להכיל את הזולת: בין הזוג, הילד, ההורים, גם את המטופל... אני כותב זאת בכאב, כולנו באותה סירה, אבל לפחות נדמה לי שאני יודע לאן צריך לחתור.

להכיל זו מילה לעוסה, כולם מכילים היום, אבל יש להכיל ויש להיות חלל פנוי. להיות חלל פנוי זה קודם כל לפנות את עצמי. להקשיב לדברים וגם לספוג כל טיפה מהחווייה, להתמלא לחלוטין. האני שלי כמעט לא קיים. החווייה שלו הופכת, כמעט, לשלי. הכאב, השמחה, הפחד, נספגים לתוכי בשלמות, אפשר אפילו להרגיש את זה בגוף.

להיות חלל פנוי זה גם להיות נקי, לחוש אובדן שליטה, לכבות את חוש הביקורת, את הפחד. אבל הצעד הראשון הוא להניח את האני שלי בצד, כי אם האני שלי נוכח, הוא מגיב. זה נשמע בערך ככה: "לדעתי זה אחרת", "זה לא בדיוק מה שהיה", "זה לא היה כל כך נורא" וכדומה. ואלו התגובות העדינות... כשאני מגיב, אני לא נותן מקום לרגש של הזולת להיכנס אליי, אני בעצם הודף אותו וזה פוצע עוד יותר.

ברור, מה שהיא אומרת נוגע לי, אני רוצה להגן על עצמי, לצאת בסדר ועוד דברים מהמגרש הזה. משהו כמו: "זו הפרשנות שלך, אבל אני לא עשיתי את זה", "אתה שוב מבקר אותי?! לפעמים אפילו אני חש עלבון: מה? אחרי כל מה שעשיתי בשבילך עדיין את אומרת ש...?? והעלבון הופך לתסכול ולתגובה: "אז עזבי, אם זה לא שווה כלום אז מהיום... וקיבלנו מעגל: למדבר כואב, המקשיב - בלי כוונה - הודף, זה מדליק ופוגע עוד יותר והדובר מוציא את זה יותר חזק, מה שחוזר וסוגר את מי שאמור להקשיב, מכניס אותו לדפוסי הגנה ו... לא נצא מזה לנצח. אי אפשר לחוש באמת את הזולת כאשר מיד מתעוררת תגובת האני.

אחרי שמבינים את זה, כמעט תמיד באה קושייה: אז מה אתה אומר לי? שאני צריך למחוק את עצמי? לא להרגיש? במיוחד הדבר קשה לאנשים שמחוק אותם, פגעו בהם, לא ראו אותם. הם כבר למדו שהם צריכים לשמור על עצמם היטב, אסור, פשוט אסור, לתת לזה לקרות שוב. יותר גרוע, אם כבר למדנו לא לסמוך על השני, כי כשהבאתי משהו כואב או קשה הוא לא הכיל, לא ספג את הרגש לתוכו, אולי אפילו "השתמש בזה נגדי",

שיחת נפש

רוני פרינץ | RONIPRINTZ@GMAIL.COM

עו"ס יועץ אישי וזוגי

כלומר המקום החשוף שימש כפתח בחומת ההגנה לפגיעה נוספת, אז אפילו הדובר כבר לא באמת מדבר, וזה עצוב עוד יותר.

אז לא, העניין הוא לא למחוק את עצמך. אלא להתמלא מהאחר. תעצמו את העיניים ודמיינו לרגע כמה אתם עולם מלא.

יש?

אז גם האדם שמולכם.

אולי אפשר לדמות זאת לטיול בחו"ל, אתם רק רוצים לספוג ולהתמלא בכמה שיותר חוויות, והן ממלאות, לא מאיימות. תנו לזה לקרות גם ביניכם. שימו את עצמכם לרגע בצד, אחר כך, בפעם אחרת,

אתם תהיו הדוברים ובן הזוג שלכם יוכל להיות שם בשבילכם.

החלל הפנוי הוא לא מחיקה, הוא מקום להתמלא באין סוף.

להרגיש את זה בגוף.

הכנס למורשת הרב יוסף קאפח זצ"ל

לצפייה: www.net-sah.org כנס מקוון

הרב עוז יעקב קאפח שליט"א

נושא הלכתי

ד"ר אורי מלמד שליט"א

האקדמיה ללשון העברית והאוניברסיטה העברית ירושלים
הפּרַת תּפְרַת -

לדיוקה המתבקש של גרסה נדירה בהלכה

הרה"ג רצון ערוסי שליט"א

רב העיר קרית אונו וחבר מועצת הרבנות הראשית

הלכת הלחוח לפי מארי זצ"ל

במלאת עשרים

שנה לפטירתו

יתקיים כנס

במתכונת מקוונת

ביום ראשון

כ' תמוז תש"ף

(12 ביולי 2020)

בין השעות

19:30-22:00

וישודר באתר

"נצח ישראל"

• www.net-sah.org

לסיום יוקרן הסרט "מורי"

מפיקה: עינת קאפח

עיצוב: צומית צחי

מה אהבתי

הרב יונתן זקס

פרשת פנחס | הכרעות מוסריות והכרעות פוליטיות

פטור מעונש. שנית, היא קובעת כי לו היה פינחס הורג את זמרי ואת כזבי לא בשעת מעשה ממש אלא רגע לפניו או רגע אחריו, היה דינו דין רוצח. שלישית, לו התייעץ פינחס עם בית הדין אם מותר לו לעשות את מעשה הקנאות הזה, התשובה הייתה שלילית. זהו מקרה נדיר של "הלכה ואין מורין כן". יש עוד הרבה תנאים והגבלות. התורה מפזרת את העמידות הערכית ביחס למעשהו של פינחס, אבל ההלכה מחזירה אותה. מבחינה הלכתית, פינחס מהלך על חבל דק.

הדרך היחידה להסביר את השוני עוברת באבחנה הבסיסית בין הכרעות מוסריות להכרעות פוליטיות. הכרעות מוסריות הן תשובות לשאלה "מה עליי לעשות". בדרך כלל הן מבוססות על כללים שאי אפשר להפך בשום נסיבות שהן. ביהדות, הכרעות מוסריות נמצאות בממלכתה של ההלכה.

הכרעות פוליטיות הן הכרעות בשאלה "מה עלינו לעשות" – אנחנו, קרי האומה כולה. בדרך כלל מעורבים בהכרעות אלו שיקולים מנוגדים, וכמעט אף פעם הפתרון אינו חד וחלק. לרוב, ההכרעה תבסס על הערכת התוצאות הסבירות. ביהדות, תחום זה קרוי "משפט מלך" או "הלכות מדינה". ההלכה עומדת מעל לזמן, ואילו המדיניות הציבורית נוטה להיות תלויה זמן ומצב: "עַתְּ לְהִרְוֹג וְעַתְּ לְרַפּוֹא, עַתְּ לְפָרוֹץ וְעַתְּ לְכַנּוֹת" (קהלת ג, ג).

לו נמצאנו במצבו של פינחס, ושאלנו "האם עליי להרוג את זמרי ואת כזבי?", התשובה המוסרית הייתה "לא". אולי ראוי שהם ימותו; אבל אסור לחרוץ ולבצע דין מוות בלי הליך משפטי שיש בו כירור ועבודות, ראיות והכרעה על פי חוק. אבל פינחס לא פעל על פי עיקרון מוסרי. הוא נקט הכרעה פוליטית. אלפי אנשים מתים. פינחס ראה שאין מנהיג לזירה. הסכנה הייתה עצומה. לכן פעל – לא על פי עיקרון מוסרי אלא על פי חישוב פוליטי, לטיול עכשיו את חייה של שתי נפשות, שבמילא היו עתידות להידון למוות בפני בית דין, ולהציל חיי אלפים. והוא צדק – כפי שהבהיר ה' אחר כך.

מכאן נבין את העמידות במעשהו של פינחס. הוא היה אדם פרטי. אדם פרטי אמור בדרך כלל לשאול "מה עליי לעשות", שאלה שהתשובה לה היא מוסרית. אך פינחס פעל כאילו היה מנהיג פוליטי השואל "מה עלינו לעשות", ומחליט, על פי שקלול התוצאות, שבמעשה ההרג יציל יותר חיים. בעצם, הוא נהג כאילו היה משה. הוא הציל את המצב ואת העם. אך שערו בנפשכם מה היה קורה בהזדמנויות אחרות לו אדם מן השורה היה נוטל לעצמה את תפקידו של ראש המדינה. אלמלא שיבח ה' את מעשהו של פינחס, הוא כנראה היה בצרות.

ההבדל בין הכרעות מוסריות להכרעות מדיניות מתחדד בשאלות של חיים ומוות. הכלל המוסרי ההלכתי הוא: פיקוח נפש, כלומר הצלת חיים, דוחה את כל המצוות למעט שלוש: עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים. ועם זאת, למלך ישראל מותר, בהסכמת הסנהדרין, לצאת למלחמה שאינה מלחמת מגן, אף כי צפוי שייפלו בה חללים רבים. מותר לו לגזור מוות ללא משפט בהקשר של מדיניות ציבורית ("לתקן העולם כפי מה שהשעה צריכה"). בפוליטיקה, בניגוד למוסר, קדושת החיים היא ערך עילאי אבל לא הערך העליון היחיד. ההשלכות הצפויות הן אמת המידה. שליט, או ממשלה, צריכים לפעול על פי האינטרסים ארוכי הטווח של העם. משום כך הממשלות מקלות בהדרגה את תנאי הסגר עם ההתמתנות בהתפשטות המגפה – אף כי ייתכן שיהיו שימותו בשל כך – כדי להקל על המצוקה, להפחית מן המעמסה הכלכלית, ולהשיב את חרירות האזרח שהושעו.

יש לנו חובות מוסריים כיחידים, ואנו מקבלים הכרעות פוליטיות כאומות. אלה הם שני דברים שונים. ובזאת עוסק סיפורו של פינחס. הוא גם מסביר את המתח בתוך הממשלות במהלך המגפה. היופי בתגובה העולמית לקורונה היה בכך שכמעט כל מדינות העולם העמידו את השיקול המוסרי מעל לשיקולים הפוליטיים עד שהסכנה החלה להיחלש.

אני מאמין שישנן הכרעות מוסריות והכרעות פוליטיות, ושהן שונות אלו מאלו – אבל שהיווצרות נתק בנייהן היא בגדר סכנה. במצב כזה נעשית הפוליטיקה א-מוסרית, ובסופו של דבר מושחתת. לשם כך נולד מוסד הנבואה. הנביאים רואים גם את המנהיגים כמי שצריכים לתת דין וחשבון מוסרי. כדי שמדינה תפרח לאורך ימים, הפוליטיקה צריכה להיות מוסרית ככל האפשר.

מגפת הקורונה העלתה שורה של שאלות יסוד מוסריות ופוליטיות. עד כמה צריכים השלטונות להרחיק לכת במאמצים למנוע את התפשטותה? באיזו מידה עליהם להגביל את חופש התנועה של הציבור, שהוא מזכויות האזרח הבסיסיות? האם אפשר לאלץ בתי עסק לסגור את שעריהם אף שהדבר מוביל רבים מהם לפשיטת רגל, הופך נתח נרחב באוכלוסייה למובטל, עורם הררי חובות שנצטרך לשלם בעתיד, ומכניס את המשק לשפל החמור ביותר מאז שנות השלושים? אלו הן רק כמה מן הדילמות קורעות הלב שהמגפה כפתה על הממשלות ועלינו.

באורח שאינו מובן מאליו, כמעט כל המדינות אימצו אותם צעדים: ריחוק חברתי וסגר עד ליישור העקומה של גילוי המקרים החדשים (שוודיה הייתה כאן יוצאת-דופן בולטת). המדינות לא חישוב את העלות. כמעט פה אחד החליטו להעמיד את הצלת החיים מעל לכל שיקול. המשק יסבול, אבל ערך החיים הוא מוחלט ועל כן הצלתם קודמת לכל.

זה היה ניצחון רב-רושם של ערך שנוסח לראשונה בתורה, כברית נח: "שִׁפְף דָם הָאָדָם – בְּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפָּף, כִּי בְצַלֵּם אֱלֹקִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם" (בראשית ט, ו). זו הייתה ההכרזה הראשונה על קדושת חיי האדם.

בעולם העתיק, השיקולים הכלכליים הועדפו על פני החיים. מיזמי בנייה גדולים, כגון מגדל בבל והפירמידות במצרים, עלו בנפשות רבות. גם במאה העשרים הוקרבו חיים רבים על מזבחה של אידיאולוגיה כלכלית: בין שישה לתשעה מיליונים בידי סטלין, ובין 35 ל-45 מיליונים בידי המשטר הקומוניסטי בסין. העובדה שלנוכח המגפה העולמית כמעט כל האומות בחרו בחיים היא ניצחון גדול למוסר קדושת החיים של התורה.

שופט בית המשפט העליון בבריטניה ג'ונתן סאמפסון כתב מאמר מאתגר, שבו טען כי העולם (או לפחות בריטניה) טעה. הוא הגיב למגפה בהגזמה. התרופה עלולה להתגלות כגרועה מן המחלה. הסגר הכניס את האוכלוסייה למעצר בית, גרם למצוקה רבה ונתן למשטרה עוצמה מסוכנת וחסרת תקדים. הייתה בצעדים אלה משום "התערבות בחיינו ובעצמאות האישית שלנו שאינה נסבלת בחברה חופשית". ההשפעות הכלכליות שלהם תהיינה הרסניות. "אם כל זה הוא מחיר הצלת חיי אדם, עלינו לשאול אם נכון לשלם את המחיר הזה".

במדיניות ציבורית, כתב השופט, אין ערכים מוחלטים. כראיה לכך הזכיר שהשלטונות מתירים שימוש במכוניות אף שהן מתגלות תדיר כנשק קטלני וגורמות מדי שנה להרג ולנכות של אלפים. במדיניות ציבורית יש תמיד שיקולים מרובים ומנוגדים, ויש לשקלל אותם באופן מיטבי. אין בין השיקולים הללו ערכים מוחלטים שאינם ניתנים לשום פשרה. גם קדושת החיים אינה כזאת.

המאמר היה סוחף ומנער מוסכמות. האם אנו טועים בחושבנו שהחיים קדושים? האם אנו נותנים להם משקל מוגזם כשאנו מעמיסים נטל כלכלי בלתי נסבל על הדורות הבאים? אני מבקש להראות, גם אם הדבר נראה כרגע מוזר, שיש קשר ישיר בין הטיועוץ הזה לבין סיפורו של פינחס. הדבר אינו מתבקש מאליו, אך זהו עניין יסודי. הוא טמון בהבדל הפילוסופי וההלכתי שבין הכרעה מוסרית לבין הכרעה פוליטית, הכרעה מדינית.

ניזכר בסיפור פינחס. רגע לאחר שבני ישראל ניצלו, ביד ה', מקללות בלעם, הם נפלו בלב חפץ למלכות חדשה שהאיש טמן להם. הם החלו להתרועע עם נשים מדייניות, ועד מהרה נטלו חלק בפולחן אליהן. אפו של ה' חרה בישראל. הוא הורה למשה להרוג את ראשי העם. מגפה התוללה; עשרים וארבעה אלף איש מתו. נשיא בית אב בישראל, זמרי, לקח אישה מדיינית, כזבי, גם היא בתו של ראש בית-אב, וקרב אליה לעיני משה ולעיני כל ישראל. המעשה היה גם רוח ופרובוקטיבי מאין כמוהו. פינחס, נכדו של אהרן הכהן, לקח רומח בידו ודקר את השניים. הם מתו והמגפה חדלה.

מה היה פינחס, גיבור או רוצח? פרשת בלק נגמרת בענן נורא של עמימות. רק בפרשה שלנו מגיעה התשובה. ה' הכריע: פינחס גיבור. הוא הציל את בני ישראל מכיליון, ביטא קנאות שאינה את ההפקרות של העם, וכתגמול כורת עמו ה' ברית אישית. פינחס עשה מעשה טוב.

ובכל זאת, באה ההלכה ומסתייגת מהמעשה בכמה דרכים דרמטיות. ראשית, היא פוסקת כי לו הרג זמרי את פינחס מתוך הגנה עצמית, הוא היה

שאלת השבוע

הרמב"ם - לא רק הלכה פנינים מ'משנה תורה' המשלבים הלכה, משמעות ואמונה. לרגל הסיום ופתיחת המחזור החדש של לימוד הרמב"ם היומי

אהבה אין קץ

הרב מאיר מאזוז

ראש ישיבת כיסא רחמים

טעות היא לחשוב שהרמב"ם היה איש "שלטון השכל" מובהק, וכי מדד כל דבר באמת השכל, ומה שרחוק מהשכל לא האמין בו. חלילה וחס! הרמב"ם היה בעל שירה נשגבה, שירת האמת והאמונה, שהתמזגו בנפשו לחטיבה אחת.

על קדושת התורה כתב "שאינ הפרש בין יובני חם כוש ומצרים, וישם אשתו מהיטבאל", ובין 'אנכי ה' אלקיך' ו'שמע ישראל' (וכן כתב בתשובה לעניין עמידה בעת קריאת עשרת הדברות, שאסור לשים בתורה יתרון קצתה על קצתה). ולפי השכל הפשוט לכאורה יש הפרש גדול, ומה גם שבזמנו לא נודע מאומה מרמזי הקבלה בשבעת מלכי אדום ושם אשתו מהיטבאל וגו' שרומזים לדברים עמוקים, אבל כאן האמונה התמימה ניצחה את השכל הקר.

רק אדם שכולו אהבה ותורה ולמצוותיה יכול לכתוב על כהן שנשא גרושה: "שיחרימו אותם בשמם וכל בר ישראל ובת ישראל שישא ויתן עמהם ויאכל וישתה וישב עמהם... וחייב לסקול ארונם כשימותו, וקבורתם תהיה בלא צידוק הדין... וכזה ראוי לנו השומעים בקול הרב (הקב"ה), שנפריש ונבדיל כל הקמים עליו ועוברים על מצוה ממצוותיו, ולא נניח בינינו וביניהם שיתוף ולא שייכות בשום ענין ולא בשום פנים" (תשובת הרמב"ם, הובאה בבית יוסף אבן העזר סימן 1).

כשהרמב"ם במורה נבוכים (ג, כט) מדבר על אברהם אבינו שחלק על דעות בני דורו שהיו עובדי עבודה זרה כותב: "ואין ספק אצלי שהוא, עליו השלום, כאשר חלק על דעת בני אדם כולם, שהיו מקללים ומגנים ומבזים אותו התועים ההם, וכאשר סבל הכל בעבור השם - וכן הדין לעשות לכבודו! - נאמר לו ואברכה מברכך ומקללך אאור". המילים שהדגשתי "וכן הדין לעשות לכבודו" פירושו ללא ספק, שאם הרמב"ם היה במקומו ובזמנו של אברהם אבינו, היה עושה מה שעשה אברהם.

כיוצא בזה כתב רבנו באגרת תימן (בד"ה ויש עלינו לשמוח וכו') וזה לשונו: "ואיך לא ימאס האדם ואיך לא יקרץ בארץ מולדתו ובבני משפחתו בשביל התורה כולה בכללה?!"

הרמב"ם אהב את הקיצור ואת הצמצום, כלשונו באגרותיו: "לו יכולתי לשים כל התלמוד בפרק אחד, לא שמתו אותו בשנים". וכן כתב הרמב"ן בדרשת קהלת (כתבי הרמב"ן ח"א עמ' רח, ע"פ ביאור הרח"ד שעועל שם) "והרב רבינו משה איננו מן המפורים, והוא אשר גינה הפיזור". ובכל זאת הקדיש הרמב"ם שבעה פרקים מספרו הגדול להלכות תלמוד תורה, כשהפרק השלישי כולו מלא אהבה אין-קץ לשקידה על דלתות התורה. הרמב"ם, שהיה מסוגל לצמצם סוגיות שלמות והלכות סבוכות במילים בהירות וספורות, האריך בפרק ההוא בדברי אגדה וברעיונות הרוממים את נפש הלומד לגובהי שחקים.

בנסחאו את ההלכה שלא יישא אדם בת עמי הארץ שאם מת או גולה בניו עמי הארץ (סוף פרק כא מאיסורי ביאה), מוסיף בקולמוסו הטהור את המלים הפניניות: "שאינ אמן יודעת כתר התורה". הרמב"ם ידע היטב את ערך כתר התורה, ואת הכתר הזה ביקש לשמור מכל משמר, כלשונו במקום אחר (פרק ו מהלכות רוצח) "וחיי בעלי חכמה ומבקשיה בלא תלמוד תורה, כמיתה חשובין". אין כרמב"ם שידע לשלב בין הגדרות השכל ושירת האמונה.

בכל קראנו אליו!

הרב יעקב שפירא

ראש ישיבת מרכז הרב

באחת הפעמים שכבוד אבי מו"ר הגר"א שפירא זצ"ל בא לבקרני בביתי, לאחר חתונתי, ביקש ממני שאביא לו כרך מסוים של הרמב"ם. אמרתי לו כי הרמב"ם עדיין בארגזי הספרים, והוא מיד אמר לי: "דע לך, כי בית בלי רמב"ם הנו כמו בית בלי מזווה..."

הרמב"ם מבליע דבריו הרבה מעבר למילים הכתובות, וידועים דברי הגר"א במסכת שקלים כי ברמב"ם יש לדייק גם בסדר הדברים המובאים בספרו.

אחת הדוגמאות לכך שברצוני להתייחס אליה, אלו הביטויים ברמב"ם בנוגע לקריאה בשם ה'. בתורה מצינו לראשונה: "אז הוחל לקרוא בשם ה'", ופירש שם האבן עזרא שהחלו להתפלל, וזו קריאה בשם ה'.

אותו ביטוי כתוב אצל אברהם אבינו. "ויקרא בשם ה'"; "ויקרא שם אברם בשם ה'"; "ויקרא שם בשם ה'-ל עולם".

יש מפרשים שהכוונה היא על התפילה שהתפלל שם, אולם הרמב"ם מפרש שהכוונה כפשוטו - שהחל להפיק את האמונה בה'.

כך כתב הרמב"ם במורה נבוכים (ב, יג): "ואברהם אבינו החל מפרסם דעה זו ולכן קרא בשם ה' א-ל עולם, הוא הביע דעה זו במפורש באמרו קונה שמים וארץ". כוונת הרמב"ם היא שאברהם הפיץ את אור האמונה, שבורא השמים הוא גם בורא הארץ, ולכן אמר אברהם לאליעזר: "ואשבעיך בה' אלוקי השמים ואלוקי הארץ".

משום כך פתח הרמב"ם את ספרו היד החזקה "בשם ה' א-ל עולם" וכן בפתיחה למורה נבוכים, בפתיחה לפירוש המשנה ואף לספר המצוות, כי חיבוריו של הרמב"ם הם המשך הקריאה בשם ה' של אברהם אבינו. קריאה במובן של אמונה, תפילה וגם תורה. הגמרא מסבירה את הפסוק "כי שם ה' אקרא" ביחס ללימוד תורה, כי כל התורה היא שמותיו של הקב"ה.

הרמב"ם מסביר מדוע ההוספה של חכמים את ימי הפורים כמצווה איננה "בל תוסיף". הסיבה לכך היא כיוון שתכלית המגמה של חז"ל היתה לאמת את הכתוב בתורה: "כי מי גוי גדול אשר לו אלוקים קרובים אליו, כה' אלוקינו בכל קראנו אליו". לכן באו ימי הפורים - להבליט את כוח התפילה של עם ישראל, בכל קראנו אליו.

יותר מכך, הרי זה בעצם קיום ההבטחה של הקב"ה לאברהם אבינו: "ואעשך לגוי גדול". אין הכוונה רק לריבוי המספרי, אלא שזו אומה שאלוקים קרוב אליה, שהוא שומע לנו בכל קראנו אליו.

ונסיים בדברי הרמב"ם (בסוף פירוש המשנה לברכות): "כי יקר בעיניו ללמד עיקר מעיקרי הדת והאמונה יותר מכל אשר אלמדהו".

חיד החוקה

זוגיות מסוג אחר הרב אייל יעקובוביץ

ראש ישיבת ההסדר צפת

בחרתי להביא לפניכם את ההלכה הראשונה ברמב"ם בהלכות אישות. אני משתדל ללמוד את הרמב"ם הזה עם זוגות שאני מכין לקראת החתונה.
וכך כתב הרמב"ם:

"קודם מתן תורה היה אדם פוגע אשה בשוק, אם רצה הוא והיא לישא אותה, מכניסה לביתו ובועלה בינו לבין עצמו ותהיה לו לאשה.

כיון שנתנה תורה נצטוו ישראל שאם ירצה האיש לישא אישה, יקנה אותה תחילה בפני עדים ואחר כך תהיה לו לאשה שנאמר כי יקח איש אשה".

בהלכה זו הביא הרמב"ם את מצוות הקידושין (קניין בפני עדים) לפני הנישואין.

וקשה (ראיתם שיעור טוב שאין בו קושייה על הרמב"ם?... הרמב"ם הוא ספק-הקושיות-העצומות הגדול מכולם...), מדוע דווקא למצוות קידושין מקדים הרמב"ם את תיאור המצב שקדם למתן תורה, הרי נכון היה לומר כך לגבי כל מצווה: קודם מתן תורה היו חורשים בשור וחמור יחדיו, קודם מתן תורה לא היו מניחים תפלין, ועוד; מדוע נוקט הרמב"ם לשון זו דווקא לגבי מצוות הקידושין?

כנראה שמצוות קידושין מאפיינת את מתן תורה לישראל. הרי גם לפני מתן תורה היו זוגות נישאים, כמו שכתוב בפרשת בראשית "על כן יעזוב איש את אביו ואמו ודבק באשתו". באה התורה וחיידה מדרגה מיוחדת לעם ישראל - קידושי אישה. קודם מתן תורה אינם מתירים את האישה לאיש. בני הזוג עדיין לא עוברים לחיות יחדיו כאיש ואישה. הדבר היחיד שקורה ביניהם הוא ההתייחדות הנשמתית.

קניין הקידושין לא מתיר את האישה ולא קונה את ממונה. זהו קניין של התקדשותה אליו. רק עם ישראל אחרי מתן תורה יכול היה להבין מהו הדבר הפנימי הזה שקונים בקידושין. כאשר עמדנו מול הר סיני, מעבר למצוות שקיבלנו שם, נקשרנו בקשר פנימי אמין ואינסופי לקב"ה. "והייתם לי סגולה מכל העמים... ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש".

מכלול הקשר בין איש לאישה הוא רב פנים, אבל לעולם הרובד הזה של הקידושין ייוותר הבסיס האיתן של כל מה שביניהם. "וארשתיך לי לעולם".

אולי זו הסיבה שבגללה האריך הרמב"ם לחבר את הקידושין למתן תורה. רק מי שעמד לפני הר סיני קיבל את הממד הזה של קידושין בחייו האישיים והזוגיים.

אני מבקש לחתום מתוך דבריו המרטיטים של הרב סולובייצ'יק בסוף ספרו 'איש ההלכה': "זכורני כד הינא טליא (בצעירותי) נער בודד הייתי, אולם חבר אחד היה לי, הרמב"ם. שיעוריו של אבא מרי בפני קומץ תלמידים היו בסלון הבית, שם עמדה מיטתי. דרכי היתה לשבת במיטתי ולהאזין לדברי אבא. אבא מרי דיבר תמיד אודות הרמב"ם. כמעט בתלונה היה אומר 'איננו מבינים לא את הסברא של רבינו ולא את ביאורו בסוגייה'. לאחר זמן ממושך של מחשבה עמוקה היה מרים את ראשו לאט לאט ומתחיל מיישב את הרמב"ם.

"אני לא הבנתי אף מילה בנוגע לעניין המדובר, אך הרושם שהיה לי שהרמב"ם תמיד מוקף מתנגדים ו'אויבים' והמגן היחיד עליו הוא אבא. אבא צעד בעוז וגבורה, הקושיות נתיישבו ואור חדש זרח. פני אבא היו מקרינות שמחה וגיל. גם אני השתתפתי בשמחה זו. הייתי קופץ ממיטתי ורץ מהר לבשר לאימי 'אמא, אמא, הרמב"ם צודק! אבא עזר לי'.

"וכשאבא לא הצליח ליישב את הרמב"ם והדבר נשאר ב'צריך עיון', עיניי היו זולגות דמעות ובלב קרוע הייתי בא אל אמא, 'אבא לא יישב את הרמב"ם, מה נעשה?'. 'אולי אתה כשתגדל תיישב את דברי הרמב"ם' היתה אומרת לי.

"גם עכשיו כשאני מיישב את דברי הרמב"ם הנני מרגיש תמיד כאילו הוא מעניק לי נשיקות על מצחי ולוחץ את ידי. אין זה דמיון, זוהי חוויה עמוקה עד מאוד".

נראה כי אצל הרב סולובייצ'יק התקיימו דברי הרמב"ם במצוות הקידושין, והוא אכן 'התקדש' לתורה ולרמב"ם.

התנערי מאפר, מעפר קומי הרב בן ציון אלגאזי

ראש ישיבת רמת גן וצורא מרבנן

דרכו בקודש של הרמב"ם, כאשר הוא מסיים ספר מספרי היד החזקה, הוא מטעים את דבריו בדברי מוסר ואגדה. נראה לעין הפשוטה שדרכו של הרמב"ם לסיים בטוב, כפי שנעשה פעמים רבות בסיום מסכת. אך לעניות דעתי אין הדבר כן. הרמב"ם רואה בכל הלכותיו במשנה תורה - הלכה, וגם בדברי הסיומת המחשבתיים (לעין הקורא) כוונתו להלכה צרופה.

דוגמה לדבר נמצאת בסיום דבריו לספר טהרה ולהלכות מקוואות (פרק יא, הלכה יב):

"דבר ברור וגלוי שהטומאות והטהרות גזירות הכתוב הן, ואינן מדברים שדעתו של אדם מכרעתו והרי הן מכלל החוקים, וכן הטבילה מן הטומאות מכלל החוקים הוא, שאין הטומאה טיט או צואה שתעבור במים אלא גזירת הכתוב היא, והדבר תלוי בכוונת הלב. ולפיכך אמרו חכמים: טבל ולא הוחזק - כאילו לא טבל. ואף על פי כן רמז יש בדבר: כשם שהמכוין לבו לטהר, כיון שטבל טהור ואף על פי שלא נתחדש בגופו דבר, כך המכוין לבו לטהר נפשו מטומאות הנפשות שהן מחשבות האון ודעות הרעות, כיון שהסכים בלבו לפרוש מאותן העצות והביא נפשו במי הדעת - טהור. הרי הוא אומר: וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם. השם, ברחמי הרבים, מכל חטא עוון ואשמה יטהרנו, אמן. סליקו להו הלכות מקוואות בס"ד. נגמר ספר עשייה והוא ספר טהרה, הלכותיו שמונה, ופרקיו מאה וארבעים וארבעה".

בדבריו אלה מורה לנו הרמב"ם שבצד תהליך טהרת הגוף, אדם חייב לעבור גם תהליך בנפש, שהוא חלק הלכתי הכרחי מתהליך הטהרה, כדי שלא יהיה בבחינת 'טובל ושרץ בידו'. שכן כניסת האדם לטומאה הייתה מתוך היסח הדעת, והטומאה גורמת גם לחולשת כוונת הלב, והבא להיטהר - מוכרח הוא בסוף התהליך להגיע למדרגת מי הדעת הטהורים.

דוגמה נפלאה לרעיון זה נמצאת בפרשת חוקת. בדן פרה אדומה פותחת התורה בלשון "וְאָסַף אִישׁ טְהוֹר אֶת אֶפֶר הַפָּרָה" ומסיימת בלשון "וְלָקַחוּ לְטָמֵא מֵעֵפֶר שְׂרֵפַת הַחֲטָאֹת". פתחנו באפר שהוא אפר הפרה וסיימנו בעפר, שהוא אותו אפר בדיוק. כיוון שסוף תהליך הטהרה צריך להיות בטהרת הלב המצמיחה כוחות נפש חודשים, אם כן תוך כדי התהליך בגוף ובדעת עובר האדם מאפר שרוף לעפר המצמיח כוחות רעננים בנפש ובדעת, וזה סיום תהליך הטהרה השלם והמרומם.

לומדי הרמב"ם היומי יחגגו השבוע סיום חגיגי, ואלפי לומדים יתייצבו על קו הזינוק של מחזורי הלימוד החדשים < כל אחד מקבל מהלימוד את שאהבה נפשו: חיזוק ביראת שמים; מבט כולל שחושף איך ההלכה עובדת, לא רק כים של פרטים; אטרקטיביות של לימוד נושאים 'אקזוטיים'; חיבור של הלכה ואמונה, ואפילו גישה חדשה לשלום בית < המהפכה שהחלה לפני 850 שנה קיבלה תנופה חדשה בדורנו, דור שדורש להתאמץ מעט ולהרוויח הרבה

יוסף ארנפלד

תזמין אותי לסיום?

הלימוד. במכתב הדרכה לתלמידו רבי שניאור זלמן מלאדי, האדמו"ר הזקן, כתב המגיד ממזריטש: "בערב אחר מעריב ילמוד הרמב"ם הקדוש... כי קיבלתי ממורי הקדוש (הבעש"ט)... שהוא סגולה ליראת שמים". הראי"ה קוק כתב שיש להציב את לימוד הרמב"ם במקום מרכזי: "ראוי להתרגל הרבה בחזרת רמב"ם כסדר, פרק או פרקים בכל יום כפי האפשר... בהמשך העניין כמדומני שעתיד ספר ה'יד' להיות המעיין המרכזי לתלמידי חכמים על פי סדרי הלימוד שבוודאי יתחדשו".

יוזמתו של הרבי הפכה את החזון למציאות, ובלימוד שלושה מסלולים: מסלול שנתי - בו לומדים שלושה פרקים ביום. מסלול תלת-שנתי - בו לומדים מדי יום פרק אחד. השנה מתרחש אירוע מיוחד - המחזור השלושים ותשע של המסלול השנתי, והמחזור השלוש עשרה של המסלול התלת-שנתי, יחגגו יחד את סיום הרמב"ם ב"ז בתמוז.

מסלול נוסף לבעלי ידע התחלתי, הוא לימוד יומי קצר ב'ספר המצוות' לרמב"ם. הנושאים הנלמדים בו בכל יום תואמים לנושאים הנלמדים במסלול של שלושה פרקים ליום. הרבי מליובאוויטש העיר, כי שני המסלולים הראשונים תואמים את שני המנהגים הקדומים של קריאת התורה - מנהג ארץ ישראל לסיים את התורה פעם בשלוש שנים ומנהג בכל לסיים את התורה כולה בכל שנה. והוסיף, כי כיוון שספרו של הרמב"ם הוא 'משנה תורה', הרי כשם שלגבי תורת משה פשט המנהג לסיימה 'אחת בשנה',

תורה, ובמקביל מאוד רציתי להעמיק בתורתו של הרמב"ם, כך שזה בא לי ממש בטוב. בדקתי את התאריכים של סדר הלימוד של שלושה פרקים ליום וגיליתי שסדר הלימוד התחיל בט"ו תשרי ויסתיים בכ"ח מנחם אב של אותה שנה. כ"ח מנחם אב הוא יום פטירתה של אמי, הרבנית פתיה ליאור זכרונה לברכה. באותו רגע החלטתי ללכת על זה".

יאיר לא בזבז רגע, התיישב בביתו והחל ללמוד באינטנסיביות כדי לצמצם את הפער של השבועיים הראשונים. "בכ"ח מנחם אב של אותה שנה עשיתי סעודת סיום חגיגת בחברון. אמרתי לעצמי, שאם הצלחתי להכניס את הלימוד לל"ז ה'יומי שלי במשך כמעט שנה, אין סיבה שלא להמשיך. ברוך ה' המשכתי מאז, וכעת אני נמצא לקראת סיום הרמב"ם היומי בפעם ה-16! "קיבלתי המון מהלימוד. הרמב"ם כתוב בלשון יפה וברורה, הוא מקיף את כל התורה מאל"ף עד תי"ו והלימוד מעניק נופך תורני לחיים. אני מודה לה' שזיכה אותי ואני מציע לכל אדם להתחבר ללימוד של הרמב"ם היומי. אם אחד מהקוראים יתחיל ללמוד ויסיים בזכות הסיפור שלי, אשמח שיזמין אותי לסיום".

מחזון למציאות

לימוד הרמב"ם היומי הוא מיזם של הרבי מליובאוויטש, אותו פרסם בחג הפסח תשמ"ד. קדמו לו גדולי ישראל שהעלו על נס את מעלת

ביום בהיר אחד, לפני שבע עשרה שנה, קלטתי שאין לי מושג מי זה הרמב"ם", כך פותח את שיחתנו יאיר ליאור, "כמובן שהכרתי את דמותו וידעתי שמדובר בעמוד פסיקה מרכזי. בשיעור השבועי שבו השתתפתי, הרב היה מזכיר תדיר את הרמב"ם. גם ככל שיעור שמעביר אבא שלי, הרב דב ליאור, הוא מזכיר ומביא את הרמב"ם, אבל פתאום תפסתי שאני לא יודע את מקור הדברים".

יאיר ליאור, בנו של הרב דב ליאור, מגדולי הדור ועד לפני שנים אחדות הרב המיתולוגי של קרית ארבע, מתגורר ביישוב בית חגי בדרום הר חברון. מזה עשרים וחמש שנה, מדי יום ישיבי בבוקר, משתדל יאיר להתפלל תפילת שחרית במערת המכפלה. גם כאשר חל חודש הרמדאן ומערת המכפלה סגורה לתפילת יהודים כפי שקבעה ועדת שמגר, הוא בכל זאת נוסע להתפלל בחברון, כדי לא לבטל את הקביעות.

באותו יום ישיבי, ל' תשרי, לפני כשבע עשרה שנה, בגלל הרמדאן התפלל יאיר בכולל 'מנוחה רחל' באדמות ישי (תל רומיידה). סמוך ונראה לקברה של הרבנית מנוחה רחל, בתו של האדמו"ר האמצעי מחב"ד, בבית העלמין היהודי העתיק.

"אחרי התפילה, ראיתי שמונחים על אדן החלון פליירים של סדר הלימוד הרמב"ם היומי שתיקן הרבי מליובאוויטש, עם שני מסלולי לימוד לבחירה. חשבתי לעצמי שבדיוק יצאנו משמחת

כך מן הראוי לסיים את ספרו של הרמב"ם 'משנה תורה' בכל שנה. הוא גם תיאר את האחדות שתוכל להתפתח בין כל שכבות הציבור סביב לימוד תורני-יומי-כלל עולמי.

זום אאוט

במהלך השנים לימוד הרמב"ם היומי הלך וצבר תאוצה. בשנת תשע"ג החל מיזם בחינוך הממלכתי-דתי של לימוד רמב"ם יומי. הלימוד נעשה מתוך מהדורת הכיס של 'מפעל משנה תורה' והקיף בעיקר ישיבות תיכוניות. עם השנים התרחבה תכנית 'הרמב"ם היומי' לכלל הציבור, אשר יכולים לקבל לביתם את ספרי הלימוד במהדורה מבוארת בידי הרב עדין אבן-ישראל (שטיינזלץ), כמו גם דיסק שמע שמכיל שיעורים יומיים ברמב"ם שנמסרו על ידי הרב חיים סכתו.

אחריהן הגיע תורן של הישיבות הגבוהות. כך למשל בישיבת תקוע מתקיים מזה כשלוש שנים שיעור שבועי, המסכם עבור כלל לומדי הרמב"ם היומי בישיבה את הנלמד במהלך השבוע שחלף. בימי הקורונה, מגגל הלומדים בשיעור התרחב אל מחוץ לכותלי הישיבה, וזאת בעקבות העברתו בשידור חי בזום ופרסום השיעור בשיתוף עם ארגון 'הרמב"ם היומי'.

מעביר השיעור הוא הרב דוד פיאלקוף, המלמד בישיבת תקוע ושעסק עד לא מכבר בעריכת מהדורתו של הרב שטיינזלץ לספר 'משנה תורה'. "כשהסתיימה העבודה על הספר, התחלתי בהעברת השיעור השבועי על הרמב"ם היומי", הוא מספר. "כל אחד לומד באופן עצמאי או בחברותא את הפרק היומי. פעם בשבוע מתקיים שיעור שמעניק מבט מלמעלה על הנלמד. זה יכול להיות מבט רחב על כל הפרקים שנלמדו במהלך השבוע, או מבט עומק על דרכי לימוד של הרמב"ם שמעניק ללומדים מתודות וכלים ללימוד 'משנה תורה'".

איך ספר 'משנה תורה' נכנס לסדר הלימוד של עולם הישיבות?

"ההיקף הרחב שיש ברמב"ם מאפשר לקבל תמונה רחבה של התורה", הוא מסביר. "להגיע להיקף כזה דרך הגמרא, זו עבודה הרבה יותר קשה. הסוגיות בגמרא פחות מסודרות לפי נושאים כמו ברמב"ם, כמו גם העבודה שהגמרא מורכבת מהמון שקלא וטריא. גם בהלכה: השולחן ערוך לא מקיף את כל הנושאים בהלכה, והעיקרון הסידורי שלו שונה כאשר הדגש הוא יותר פרקטי-מעשי".

"כך למשל נושא יום כיפור: ברמב"ם הנושא מחולק לארבע 'הלכות' בארבעה ספרים שונים: סדר העבודה ביום הכיפורים מופיע ב'הלכות עבודת יום הכיפורים' שבספר 'עבודה', דיני הצום ושאר העינויים ב'הלכות שביבת עשור' שבספר 'זמנים', סדר תפילת יום הכיפורים נמצא בכלל ב'הלכות תפילה' בספר 'אהבה', ואילו עניין התשובה בהלכות 'תשובה' שבספר 'המדע'. השולחן ערוך לעומת זאת, מרכז את כל הדינים הללו יחד (למעט סדר העבודה שאינו מפורט בשולחן ערוך מכיוון שאינו נוהג למעשה), וכך כאשר אדם רוצה לדעת כיצד עליו לנהוג ביום כיפור הוא מוצא את כל ההלכות במקום אחד.

"אז מבחינה מעשית-פרקטית יש אולי יתרון לשיטה הסידורית של השולחן ערוך, אבל מבחינה עיונית ספר 'משנה תורה' מאפשר לראות כל הלכה בהקשר הרחב שלה, במבט מלמעלה של 'זום אאוט', ודרך זה אפשר גם לעשות 'זום

אטרקציה של ממש. הרב דוד לחיאני

אישיותו של הרמב"ם קסמה לי. הרב גוטליב

תחום העיסוק המרכזי של הרב לחיאני, הצלת זוגות ממשכרים בחיי הנישואין, התחבר גם הוא ללימוד היומי. "כשעסקנו ברמב"ם במימרא 'אוהבה ומכבדה יותר מגופו', הרחבנו את העניין ויצא לנו להבין לעומק את המושגים של כבוד ואהבה - מעבר ללימוד ההלכתי הפשוט שלהם. זה לא רק עבודה רוחנית, אלא הגדרות מאוד מדויקות של הרמב"ם, לפי האופי הגברי והנשי".

לפני כחצי שנה נפטר אביו של הרב לחיאני, תלמיד חכם שעסק לפרנסתו כמנהל בנק. "אבי היה קם בשתיים-שלוש לפנות בוקר ולומד עד ותיקין". כתוצאה מהרצון להנציח את זכרו במיזם מקורי, עלה הרעיון לגבש קבוצה נוספת ללימוד הרמב"ם היומי, בשילוב עידוד המעלה המיוחדת להיות מהעשרה הראשונים בבית הכנסת. "הרעיון הוא לייסד חבורת לימוד שתגיע עשר דקות לפני שחרית, וגם לפני מנחה וערבית. כך במקום להקדיש חצי שעה רצופה ללימוד הרמב"ם היומי, הלימוד מתפצל כהכנה לשלוש התפילות. כך גם מנצלים דקות שהולכות לאיבוד, גם מגיעים לתפילה מתוך הכנה ויישוב הדעת וגם מרוויחים להיות מהעשרה הראשונים".

התפתחות בגילוי האמונה

זווית מפתיעה בלימוד הרמב"ם מצאתי אצל הרב יעקב גוטליב, מחבר הספר 'שכלתנות בלבוש חסידי - הרמב"ם במשנת חב"ד'. הרב גוטליב למד בישיבת ההסדר 'הר עיזון' בתקופת ראשי

איך באופן מעמיק יותר. כך מבינים איך המערכת ההלכתית עובדת", מברך הרב פיאלקוף. "בתוך ההלכה יש הרבה פעמים עקרונות-על שחוזרים על עצמם. כמו למשל בדיני ספקות, או ביחס שבין מעשה למחשבה. כשאדם רואה דין מסוים בהלכות שבת, אם יהיה לו היקף, הוא ידע שהעיקרון הזה קיים גם בהלכות טומאה וטהרה ובהלכות תרומות ומעשרות. כשהיקף בידינו אפשר להעמיק את המבט ולהבין איך מנגנונים הלכתיים עובדים.

"הדבר נכון גם בנושאים ספציפיים: כשאדם לומד דינים השייכים לנושא מסוים, נניח להלכות חמץ ומצה או להלכות שבועות, הרי שדרך לימוד הרמב"ם אפשר לראות את הנושא בכללותו באופן בהיר ומתומצת, מה שמקנה עומק שלא תמיד מבחינים בו כשמתמקדים בפרטים בלבד, ואז גם הפרטים מקבלים משמעות חדשה. זו אחת מהמטרות של השיעור השבועי - לכוון את הלומדים ולהכשיר אותם לרכוש את צורת ההסתכלות הזו על הרמב"ם ועל ההלכה בכלל".

שלום בית והכנה לתפילה

מעבר לעולם הישיבות, לימוד הרמב"ם קנה שביחה גם בקהילות ובתי כנסת ברחבי הארץ. על אף ששיעורי הדף היומי ושיעורי הלכה תופסים פלח נכבד כמעט בכל קהילה, ישנם רבים שרוצים לרכוש ידע תורני מקיף ובוחרים לקבוע עיתים לתורה גם באמצעות לימוד הרמב"ם היומי. כך למשל בבית הכנסת הספרדי המרכזי בכוכב יעקב במטה בנימין, מוסר הרב דוד לחיאני שיעור יומי ברמב"ם. "אחרי חבורות הלימוד שמתקיימות בבתי הספר, כמדומני שהיינו הקבוצה הראשונה של קהילה שביקשה להצטרף למיזם. כעת, לאחר שלוש שנים של התמדה, אנחנו נמצאים לקראת סיום מחזור הלימוד", הוא מתרגש.

"כפי שכולם יודעים, באמצעות לימוד הרמב"ם נפגשים עם כל חלקי התורה. צריך לראות את חזונו הלימוד של הבעל-בתים כשהם מגיעים אל בית הכנסת בסוף יום עבודה. לומדים פרק ועוד פרק ופתאום אנחנו מוצאים את עצמנו לקראת סיום הרמב"ם! יש לנו לא מעט שיעורים ביישוב, אבל האתגר להקיף את המושגים השונים בתורה, גם הלכות יומיומיות וגם את הלכות בית הבחירה, למשל - היווה אטרקציה של ממש".

מזל טוב!

ל-55 קהילות הרמב"ם לרגל סיום הי"ד החזקה

א' באב

מתחילים

מחדש!

הצטרפות חינם

***רשימת קהילות חלקית**

058-6133743

***4531**

המיזם צבר תאוצה בחמ"ד. שיעור ברמב"ם היומי בבית ספר

לארגן ולמיין מחדש את הכל לפי נושאים ובשפה ברורה כדי שכל יהודי ידע מה דורשת ממנו התורה".

אם כוונת לימוד הרמב"ם היא לדעת הלכה, לא עדיף לימוד משנה ברורה או ילקוט יוסף?

"חשוב לזכור כי הרמב"ם לא בונה רק את עולם ההלכה אלא גם את עולם האמונה והמחשבה. הרמב"ם הוא גם הפוסק היחיד שהקיף את כל התורה שבעל פה ולא רק את ההלכות הנוהגות בזמן הזה. הרי ללימוד תורה יש מספר בחינות: לשם קיום התורה, לשם ידיעת התורה וכתכלית בפני עצמה. את הבחינה הראשונה יש לקיים באמצעות ספרי הלכה ובמיוחד כאלה שמתייחסים לאקטואליה. את הבחינה השלישית אנו מקיימים בעיקר על ידי לימוד גמרא. אבל את הבחינה השנייה – ידיעת התורה – ניתן לקיים רק על ידי לימוד 'משנה תורה' לרמב"ם. הרמב"ם הוא הכותב היחיד שהעיד על כך שמי שלומד את ספרו יודע ממנו תורה שבעל פה כולה. עם זאת, מובן שצריך לשלב את שלוש הבחינות כל אחד כפי יכולתו". הרב גוטליב מזכיר כי גם ההלכות שאינן אקטואליות בספר 'משנה תורה', ישנו סטטוס בקרוב. "אנו מאמינים בגאולה בקרוב, וממילא כל ההלכות שכתב הרמב"ם יהיו הלכה למעשה".

הרב גוטליב מדגיש כי עיקר העניין בלימוד הרמב"ם הוא שלמות התורה, ולכן חשוב הלימוד היומי, המתמיד והעקבי. "בישיבות ייתכן שלומדים בשיעור א' כמה עשרות דפים ממסכת פלונית ובשיעור ב' כמה עשרות דפים ממסכת אחרת וכן הלאה. לימוד בעיון שייך לבחינה השלישית שהזכרנו לעיל, ומבחינה זו צורת הלימוד הישיבתית עונה על הדרישה. אבל כאשר מדובר על ידיעת התורה כולה בצורה מקיפה – אי אפשר ללמוד קרעים קרעים. הרמב"ם בונה את הספר שלו כאדריכל מן המסד ועד הטפחות. מייסוד היסודות ועד להלכות משיח. הלימוד חייב להיות עקבי ומסודר. במסלול של לימוד פרק יומי זוכה כל לומד להקיף את כל התורה פעם בשלוש שנים. זהו הישג עצום שבאופן יחסי לא דורש מאמץ גדול מדי".

מעלה גדולה הרב מאיר מאזוז

כמה סגולות ומעלות בחיבורו של רבינו הרמב"ם ז"ל: הבהירות, הזהירות, הקיצור, ההסברה וצחות הלשון. ואכן עליו ניבא רבנו בעצמו באגרותיו שבימים הבאים "יתאו כל ישראל לו לכדו". וכבר כתב בשו"ת הרשב"ש (סי' נ"ב) שהלומד הלכות מספר הרמב"ם כל יום עליו נאמר כל השנה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא.

ומרן החיד"א תיקן בספר 'חק לישראל' לכל ימות השנה "הלכה פסוקה" מספר הרמב"ם ככתבו וכלשונו (חוץ מכמה פרשיות ראשונות בחומש בראשית, שקיצר וליקט הלכות מהשולחן ערוך). ולכן אין ספק שתקנה גדולה תיקן בימינו האדמו"ר מליובאוויטש לזכות את הרבים ללימוד פרקי הרמב"ם יום יום, הכוללים את דיני התורה שבעל פה בלשון צחה וקצרה.

וכמובן אין זה ענין לפסוק הלכות מספר הרמב"ם, דתליא באשלי רבבין, וצריך לשאול לרב בכל ספק להלכה למעשה. אבל ח"ו לפקפק ולצאת נגד לימוד זה. וכל המסייעים להפיץ לימוד זה ברבים, זכות הרמב"ם ז"ל תגן עליהם ועל זרעם לדורות, ונזכה לגאולה שלימה בב"א.

ומה אסור לחשוב עליו? הרמב"ם שאף להעמיד את אורח החיים היהודי על יסודות מחשבתיים ואמוניים מוצקים וברורים, אותם הוא כותב לא רק בספר המדע אלא מפזר אותם גם ביתר ספריו".

באשר לספר חוקים, קובע הרב גוטליב כי אין לעם ישראל ספר חוקים לפני 'משנה תורה'. "ספר חוקים, דהיינו ספר שהקורא אמור לפעול בדיוק לפי מה שכתוב בו", הוא מדייק. "אי אפשר לפסוק הלכה מהמקרא וגם לא מהמשנה, גם התלמוד הבבלי אינו מנוסח כספר חוקים עם מסקנה ברורה. הרמב"ם בעצם לקח על עצמו את המשימה לברר את המסקנות מכל הדיונים,

הישיבה הרב ליכטנשטיין והרב עמיטל זכר צדיקים לברכה. במקביל ללימוד בישיבה, למד לקבלת הסמכה לרבנות אותה השלים ככולל של אוניברסיטת בר אילן, שם למד פילוסופיה ופילוסופיה יהודית. כיום הוא מרצה לפילוסופיה יהודית במכללה האקדמית אשקלון ומלמד מחשבת ישראל בישיבת דרכי נעם בפתח תקווה הקשר שלו עם הרמב"ם התחיל כבר בימי נעוריו, עת למד בישיבת בני עקיבא כפר הרא"ה. "אישיותו הרב-גונית של הרמב"ם קסמה לי והתחלתי ללמוד ולקרוא אודותיו. התעמקתי יותר במשנת הרמב"ם הן ההלכתית והן הפילוסופית בתקופת לימודיי בישיבת הר עציון ומאוחר יותר גם באוניברסיטה", הוא נזכר. "יחד עם אהבתי לרמב"ם הרגשתי שמשוהו חסר לי בתפיסה השכלתנית. חיפשתי תורה שארגיש בה יותר דבקות וחוויה דתית, ואותה מצאתי בחסידות חב"ד ובמיוחד בתורתו של הרבי האחרון".

מה שהפליא אותו יותר מכל, היה לראות את הערצתו של הרבי מליובאוויטש לרמב"ם "שכן בעיניי, הרמב"ם ותורת חב"ד ייצגו השקפות עולם שונות", הוא מסביר. "החלטתי לחקור את הקשר בין תורת החסידות לרמב"ם, וזה היה למעשה נושא עבודת הדוקטורט שלי כשמואוחר יותר עיבדתי אותה לספר.

"במחקרי הראיתי כי היכולת של חסידות חב"ד להכיל את משנתו ההגותית של הרמב"ם (בניגוד לרבי נחמן מברסלב שדחה לחלוטין את מורה הנבוכים) כוללת שני מהלכים: האחד, גישה של התפתחות בגילוי האמונה במהלך הדורות. בראייה זו ישנם חלקים במשנתו הפילוסופית של הרמב"ם שהיו נכונים ונחוצים לדור שלו אך לא בהכרח לדורנו, לאחר התגלות הקבלה ותורת החסידות. השני, פרשנות חסידית לרבי הרמב"ם. פרשנות כזו מפקיעה לעיתים את דברי הרמב"ם מפרשטם ונותנת להם משמעות פנימית המתאימה לתורת חסידות חב"ד".

הישג עצום

למה לא להסתפק בלימוד גמרא?

"צריך להבין את גודל המהפכה של הרמב"ם בכתיבת 'משנה תורה', הוא מבקש לחדד. "עד ימיו אין לעם ישראל לא ספר אמונה ולא ספר חוקים. קביעה זו נשמעת על פניה מוזרה. הרי יש לנו התנ"ך, המשנה, מדרשי ההלכה, הברייתות, התלמוד הבבלי והירושלמי וכן הלאה. ובכל זאת – האם ברור מתוך הכתבים האלה האם יש לא-ל תכונות אנושיות? האם ניתן לתאר אותו? האם מותר להתפלל למלאכים או לצדיקים? האם בית המקדש ייבנה בידי אדם או שצריך לחכות שירד מן השמים? לשאלות כהנה ועוד רבות יתקשה הלומד למצוא תשובות ברורות.

"והנה הרמב"ם בחסדו העמיד את חוקי התורה על יסודות אמונה מוצקים וברורים. לפני שהוא מלמד כיצד להניח תפילין או כיצד לשמור שבת – הוא מלמד קודם כל את יסודות האמונה. לפני ספר אהבה הוא מקדים את ספר המדע, ואתו הוא פותח בהלכות יסודי התורה שאותן הוא פותח בייסוד היסודות ועמוד החכמות. נשואה לרגע את פתיחת ספר 'משנה תורה' לפתיחת השולחן ערוך. כיצד נפתח ספר שולחן ערוך של רבי יוסף קארו? 'יתגבר כארי לעמוד בבוקר' ומשם הוא מפרט את סדר יומו של יהודי. אין כאן התייחסות לשאלות האמונה – את מי אנו עובדים? מה מותר

בחיל ובנוח חני רבינוביץ'

אם אתם מקיימים את המצוות שלי, לא מכוח היגיון ומוסריות אלא רק כי אני השם, כי זהו רצוני וזהו המצווה שכתבתי בתורתך, אז אתם מתחברים אלי, נוגעים באלוקות עצמה וטובלים בתוך הקדושה האינסופית של אלוהים.

קיום מצוות מתוך קבלת עול מבטא את הקשר הטהור שלנו עם הקב"ה, קשר שאינו מבוסס על שכל ורגש או כל מניע אנושי אחר. הקב"ה ציווה - והיהודי מקיים בשמחה.

בזאת אנחנו מוסרים את עצמנו ללא תנאי אל הקב"ה, מוכנים מראש לקיים את כל אשר יצווה. השכל וההבנה באים בשלב שני, ואילו הבסיס הוא הרצון העליון והשמחה על עצם הזכות למלא את רצון ה' ולהתקשר עמו.

אנחנו החיילים בשדה הקרב, אנחנו חלק ממה שהו גדול. אנחנו נמצאים שם בהינף מצווה 'קטנה' של נטילת ידיים, של כיבוד הורים ושל צדקה.

איזו שמחה אדירה היא לחיילים הקטנים כשהם שומעים את בשורת הקדושה! איזו שמחה יכולה להיות לי - אישה רגילה, אנושית, שבכוח ההכנעה יכולה לזכות לקדושה. לפעול מתוך הכרה כי "אני השם מקדשכם". להכניס לתוך המצווה הכי קטנה את העובדה שאנו מקיימים אותה כי בורא עולם ציוונו, באותו רגע אנו נושקים לשמים.

"מי אנחנו? - צבאות ה'!
ומה תכליתנו? - להילחם!
במי? במה? - ביצר הרע!
ואת מה נקרב? - את הגאולה!"

את מילות הסיסמה הזו צעקו כבר מספר דורות של ילדים מלאי אנרגיה ומנופפי ידיים. אם מצאת את עצמך משלימה מתוך הזיכרון את המילים, סימן שגם את היית שם, ב"צבאות ה'"...

לא מדובר כאן בתנועה צבאית אלטרנטיבית, אלא בתנועת ילדים חבדי"ת המאופיינת בטרמינולוגיה צבאית שלמה.

הגישה הצבאית הזו מפתיעה במידה מסוימת, כשהיא מגיעה מחסידות שעיקרי משנתה הם שהאדם חייב לעשות שימוש בתכונותיו האינטלקטואליות - החכמה, הבינה והרעת - כדי להתעלות בעבודת הבורא. בייחוד בתור הורים, אנו שואפים וחותרים לבנות את אישיות הילד, לפתח אותו מבחינה שכלית ורגשית בשנים הכי משמעותיות, והנה במקום זה אנו בוחרים בשנות הילדות המוקדמות להיכנס למתכונת צבאית של פקודות ומשמעת. האם חינוך כזה אינו דבר נמוך? האם הוא אינו מוביל לקיבעון במקום לפתיחות?

הקב"ה חפץ שהאדם ינצל את כל הכוחות שלו, לרבות שכלו ותבונתו, לעבודת השם. כל עוד הגישה נכונה, היינו, קבלת התורה והמצוות בראשונה, אפשר לאחריה ללמוד את כל התורה כולה בהבנה ובהזדהות. אבל בלי קבלת עול מלכות, בלי מחשבה קצרה, פשוטה - "אני עבד להשם" - חסרה החותמת האלוהית.

"וכמו שכתוב בזהר (פרשת בהר): כמו השור הזה שנותנים עליו עול בתחילה כדי להוציא ממנו טוב לעולם, כך גם צריך האדם לקבל עליו עול מלכות שמים בתחילה, ואם אין זה נמצא אצלו - אין שורה בו קדושה" (תניא פרק מא).

**ממשיכות את הלימוד גם מהבית!
יותר מתמיד זה הזמן להשקיע בעצמך
ולהתחבר ללימוד. לקבלת פרטים שלח
הודעת וואצאפ למס' 054-921-0131**

מעיינותך
מוגש על ידי תכנית
הלימוד "לב לדעת" לימוד
תניא לנשים ובנות.

מבצע מיוחד לכבוד המחזור ה-40!

סט רמב"ם בביאור הרב שטיינזלץ

495 ש"ח בלבד!

(במקום 745 ש"ח)

יש להכניס את הקוד: RAMBAM35
המבצע תקף באתר קורן בלבד | משלוח עד הבית חינם!

www.korenpub.co.il

מול מואב העתקה

צ'ור: שמשון קוסלובסקי

"זה עוד לא הכל", המשיכה אמא. "לפני היציאה ממצרים רצה משה לקיים את ההבטחה שאבותינו הבטיחו ליוסף, שיעלו את עצמותיו אתם. משה ידע שהמצרים הכניסו את ארונו של יוסף לנהר הנילוס, אבל לא ידע באיזה מקום. שוב באה לעזרתו שרח בת-אשר. היא זכרה איפה בדיק הטמן ארונו של יוסף ואמרה זאת למשה, וכך יכלנו לקחת אתנו את הארון, כדי לקבר את יוסף בארץ ישראל, בשכם".

שרח בת-אשר זכתה להפנס לארץ ישראל, וגם לארץ היתה עוד שנים רבות. ואמרו חכמינו, שהיא לא נפטרה אלא בנסה בתייה הישר לגן העדן, ושם יש לה היכל מיוחד, שאלינו נכנסות הנשמות של נשות ישראל הצדיקות.

(על-פי שמות רבה פרשה ה, סימן יג. תלמוד בבלי, מסכת סוטה, דף יג, עמוד א. מסכת פליה רבתי, פרק ג.)

מה, היא כבר בת יותר משאתים וחמשים שנה?!"
 "ממש כן", ענתה אמא. "סבא שלך, יעקב אבינו, ברח אותה באריכות ימים, והברכה מתקוממת".

"זה מדהים", התרגשה צרויה. "בעצם היא היחידה שעדיו היה מלפני הירידה למצרים!".

"כן", אמרה אמא והוסיפה: "כאשר משה בא וספר לבני ישראל שאלקים שלח אותו לגאל אותם ממצרים, לא ידעו אם להאמין לו. הלכו אל שרח בת-אשר ושאלו אותה: כןשמעה שרח שמושה אמר את המלים, פסקו פקודתי אחכם, אמרה. זה הוא! את הסימן הזה נתן לנו יעקב אבינו, שפי שעתיד לגאל אותנו ממצרים יאמר את המלים האלה".

"עכשו אני מבינה למה כלם מכבדים אותה כל-כך", אמרה צרויה.

"אמא, מי זו האשה המבוגרת הזאת, שכלם מכבדים אותה לשלום?", שאגלה צרויה את אמא.

זה היה בסוף ארבעים שנות הנדודים במדבר. בני ישראל כבר עמדו להפנס לארץ ישראל. כל הגברים שיצאו ממצרים כבר מתו במדבר. אבל האשה היחידה האריכה ימים יותר מכלם:

"זו שרח בת-אשר", לחשה אמא.

"אה, ספרת לנו עליה, קראה צרויה. "היא זו שכלשהיתה ילדה קטנה נגנה בכנור ושרה 'עוד יוסף חי', כדי לבשר ליעקב שיוסף בנו חי והוא מלך במצרים".

"נכון", אמרה אמא.

"אבל מאז עברו המון שנים", התפלאה צרויה. "נגע, אני עושה חשבון. מאתיים ועשר שנים היינו במצרים. עוד ארבעים שנה במדבר.

התוועדות
התוועדות
הרב שבתי סלביצקי, שליח חב"ד באנטוורפן

"אם אני 'אפייזינג', זה פועיל לפשהו?"

האיש שישב על
היהלומים אבל לא
ידע איך לשלוח
אותם, עד היום לא
נרגע < איך אוכל
לדעת מהי השליחות
שלי בעולם? כמות
האתגרים שנופלים
עליי יכולה לסמן לי
נתיב < היו"ר שרצה
להשקיע מאה מיליון
דולר בחינוך היה
בהלם מהדיבור של
הרבי

החלק של כל אחד מאתנו בעולם, את הנחלה, השטח והשליחות שלנו בעולם.

ישנו מדרש נפלא שאומר כך: "אמר רבי שמעון בן לקיש: לא היה העולם ראוי להשתמש בזהב, ולמה נברא? בשביל המשכן ובשביל בית המקדש". כאשר בן אדם שואל את עצמו לאיזה תחום הוא צריך להתמסר, הוא צריך לבדוק איפה נמצא ה'זהב' באישיות שלו. כל אחד יכול למצוא תחום מסוים, שבו הוא מעל הממוצע. יש אחד שהשכל שלו מעל הממוצע, ויש אחר שחוק ברגשות, יש מי שגדול באהבת ישראל, ויש מי שמצטיין בחסד. אומר הרבי: למה נברא הזהב? למה ה' נתן לך תחום מסוים שבו אתה מעל הממוצע? הרי בשביל רק לחיות, אתה לא צריך את הכישרון הזה. הזהב שקיבלת, הכוח הזה הגוי-פי-אס שלך, איך למצוא את עבודת ה' המיוחדת שלך.

ובמילים של הפרשה: "לָרֵב - מי שיש לו כוחות מרובים, הרבה כישרונות מעל הממוצע, "תרבה נחלתו" - סימן שהשליחות שלו בעולם היא רחבה ומרובה. יש לנקודה הזאת שני צדדים: הראשון הוא, שאם אתה מרגיש הרבה פעמים שנופלים עליך אתגרים מעל הממוצע, התמודדויות מכל מיני סוגים, תדע שבעיני הקב"ה אתה 'שבט מרובה באוכלוסין'. זאת הוכחה ברורה שיש לך ריבוי כוחות לפעול בכל העניינים האלו.

הצד השני הוא הפוך: אם אתה מרגיש שיש לך

כוחות מיוחדים בתחומים רבים, סימן שהתיקון שלך שייך להרבה דברים. אם זה המצב, אז הקב"ה בעצם אומר לך שאתה לא יכול 'לשחק אותה' ראש קטן, להיות בבית עם עצמך, לדאוג למשפחה שלך וזהו זה. הרי ה' נתן לך כל כך הרבה יכולות! אתה צריך לפרוץ עם כל הכישרונות שלך, ולהשתלט על כל ריבוי הנחלה.

לדוגמה, חז"ל אומרים: "כבד את ה' מהונך" - אל תקרי מהונך אל א מגרונוך". אם יש לך חוש נגינה, תנצל אותו לקדושה! המדרש אומר דבר מבהיל על נבות היזרעאלי. שמנהגו היה לעלות תמיד לבית

פעם יהודי בא לרב ושאל אותו: "הרב, מה אני צריך להיות - רקדן או זמר?" הרב ענה לו: "כדאי לך להיות רקדן". שאל היהודי: "למה רקדן? ראית פעם איך אני רוקד?" ענה הרב: "לא ראיתי אותך רוקד, אבל כן שמעתי איך אתה שר..."

אנשים תוהים מהי השליחות שלהם בעולם, לאיזה כיוון להתקדם, ואיך בכלל לקבל החלטה בתחום קריטי שכזה. למרות כל האינפורמציה הזמינה שיש בידינו, להרבה מאוד אנשים יש ספקות - לאיזה עסק להיכנס, איזה מקצוע ללמוד או במה לעבוד. יש כאלה שהולכים לגרפולוג, ליועצי תעסוקה ואחרים, והאמת היא שלא רק בעניינים גשמיים צריך לחפש כיוון אלא גם בדברים רוחניים.

אנחנו יודעים שגם ברוחניות יש לכל אחד עניין שמיוחד לו. הרבי אומר שכל אדם שרואה תחום מסוים בקדושה או מצווה שהוא קשור אליהם במיוחד, אז ברור שהעניין הזה משמש בשבילו שער, דרכו עולים כל ענייני התורה והמצוות שלו מלמטה למעלה. דרך השער הזה גם נמשכים מלמעלה למטה כל העניינים וההשפעות שמיועדים לצרכים שלו ושל כל בני ביתו.

אז מהי השליחות שלי בעולם?? אף אחד לא רוצה לחכות עד אחרי מאה ועשרים, שבשמים יאמרו לו: "עשית הרבה דברים יפים אבל את עיקר השליחות שלך פספסת..."

את הנקודה הזאת - איך לדעת מהי השליחות שלנו בעולם - לומדים בפרשת פנחס.

בני ישראל קרובים לארץ. הם עומדים להתחיל חיים חדשים בלי לדעת כלום - איפה הם יחיו, איזו אדמה תהיה להם, ובאיזה עסק הם יתעסקו: "מה עושים? האם נלך לגדל תבואה, לכרות עצים או אולי להיכנס לביזנס - יהלומים או נדל"ן..." אלו שאלות גדולות שבוודאי העסיקו אותם, ואפשר לתאר את ההתרגשות שלהם.

ואז הקדוש ברוך הוא מתחיל לסמן לכל אחד את השטח שלו. התורה אומרת כך: "לְאֵלֶּה תִּחְלַק הָאָרֶץ בְּנִחְלָה בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת" וה' אומר למשה רבינו איך בדיוק לחלק: "לָרֵב תִּרְבֶּה נִחְלָתוֹ וְלַמְעַט תִּמְעַט נִחְלָתוֹ". זאת אומרת, לשבטים הגדולים, שבת דן לדוגמה, תיתן שטח אדמה רחב יריים. לשבטים הקטנים תיתן שטח אדמה מועט. אבל חוץ מגודל השטח, המדרש אומר שהחלוקה הייתה גם לפי סוג האדמה וגם לפי הגורל. ויש מחלוקת בין המפרשים מה היחס בין הגורל לחלוקה. בכל מקרה, יש מכאן לימוד יסודי לחיים שלנו.

הזוהר הקדוש אומר, שמכיוון שהתורה היא נצחית, אז כל הדברים שנאמרו בתורה באים ללמד אותנו ולעזור לנו בעבודה הרוחנית שלנו. הסיפור של חלוקת הארץ עוזר לנו לזהות את

המקדש ולשיר ולעורר את כל האנשים סביבו לתשובה. בסוף בגלל פעם אחת שהוא לא בא, קרה לו הסיפור הכי לא נעים שיכול לקרות. אם יש לך כוחות, אתה מחוייב לנצל אותם.

הבעש"ט מסביר מה הוא בעצם הגיהנום: כשיהודי עולה לעולם האמת, ושם הוא רואה בדיוק מה הוא היה, ומה הוא יכול להיות. שם למעלה אין שקרים. וכשאדם רואה את התמונה האמיתית - מה הוא היה יכול להיות, ולהיכן הוא הגיע באמת, התמונה הזאת שוברת אותו. הגיהנום האמתי הוא, כשבן אדם רואה כמה הוא פספס את עצמו ואת השליחות שלו.

הכרתי פעם בן אדם שקנה שטח אדמה וניסה לחפש שם יהלומים. במשך תקופה ארוכה הוא חפר וחפר, אבל לא מצא כלום. בסוף הוא מכר את השטח למישהו אחר. הדבר הראשון שהקונה עשה היה להרוס את הצריף שהמוכר התגורר בו כל אותו הזמן, והוא מצא תחתיו יהלומים. הבן אדם עד היום לא התאושש מהסיפור הזה. הוא כל הזמן בוכה - איך הוא היה ממש על האוצרות, אבל לא ידע איך לקחת אותם. כך הוא הגיהנום - כשבן אדם קולט שהוא החמיץ את הזהב שלו, ולא נתן אותו לבית המקדש שרק הוא היה יכול לבנות.

לפני כמה זמן שמעתי סיפור שיכול ממש להדליק כל אחד. זה סיפור על יהודי בשם גולדון זקס. היהודי הזה היה היו"ר של המגבית היהודית - ארגון עולמי בארה"ב. הוא ראה איך משני מיליון יהודים שהגיעו לארה"ב אחרי השואה, הולכים ונעלמים רבים וטובים בהתבוללות נוראה. המצב הזה ממש כאב לו. הוא חשב לאסוף מאה מיליון דולר, להשקיע את הכסף בנדל"ן, ומהרווחים של הריבית הוא רצה להקים מכון מחקר שיבדוק איך אפשר להרים את החינוך היהודי.

הסיפור הזה קרה בשנת תשכ"ט, 1969. יום אחד, גולדון זקס מקבל שיחת טלפון מיהודי שהציג את עצמו בתור הרב לייבל אלבסקי, שליח חב"ד בקליבלנד. הרב אלבסקי הודיע לו שיש לו פגישה עם הרבי. אותו גולדון סיפר שאז הוא לא ידע כלום על הרב, אבל הרב אלבסקי דיבר עליו כמו על איזה מלך, אז הוא מיד הסכים להיפגש.

כשהגיע זמן הפגישה, הוא נכנס לרבי לשיחה ארוכה מאוד. מתוך כל השיחה הוא סיפר על נקודה אחת מתחילתה. הוא סיפר איך שהרבי הביט בו, והוא הרגיש כמו בצילום של רנטגן שבודק אותו מבפנים. הרבי פתח ואמר לו: "קראתי על הרעיון שלך להקים מכון מחקר. אני רואה שאתה מטפל היטב במוח שלך ומטפל היטב בגוף שלך, אבל מה עשית בשביל לשמור על הנשמה?".

הוא היה בשוק מהדיבור ה'דוגרי' של הרבי, והרבי המשיך להסביר לו: "אנחנו במצב חירום. הבית היהודי עולה באש. לא צריך לחפש דרכים חדשות איך להרים את החינוך היהודי. יש לנו כבר דרך ברורה - החינוך שקיבלנו מאבותינו ומאבות אבותינו. את הדולרים תשקיע בדרך שלנו. אנחנו יודעים בדיוק איך לחנך, יש לנו הקשרים הנכונים והכלים הנכונים. אם תשקיע בדרך הזאת תראה שיש אפשרות לתקן את הבעיות החינוכיות שאתה מטרד מהן". אחר כך הרבי שוחח אתו באריכות, ומאז הוא לא ביקר אצל הרבי הרבה שנים.

בשנת תשמ"ח, 1988, הוא הגיע לנו יורק עם הבת שלו שחזרה מביקור בארץ, והתחילה תהליך של התקרבות לתורה ומצוות. היא

ביקשה ממנו לנצל את ההזדמנות וללכת לקבל דולר מהרבי. הם חיכו בתור, וכשעברו לפני הרבי וקיבלו ממנו דולר, הרבי פשוט המשיך אתו את השיחה מלפני תשע-עשרה שנה: "מה אתה עושה בנוגע לחינוך היהודי?". גם הפעם, היהודי היה בשוק. הוא ממש הרגיש כאילו הוא חזר אחורה בזמן. אותו גולדון מספר שבמעמד הזה, מרוב התרגשות, הוא אמר לרבי: "רבי - you are amazing!" כלומר, אתה מדהים, אתה נפלא! כדאי לעצור רגע את הסיפור ולחשוב מה אנחנו עושים בדרך כלל כשמישהו אומר לנו "וואו! אתה מדהים, אתה משהו"... לפעמים אנחנו מסמיקים ושותקים, ולפעמים אנחנו אומרים בעדינות "גם אתה", או "אל תגזים, אל תגזים" שזאת לפעמים ענווה פסולה. מה ענה לו הרבי במצב הזה?

פתחו את הלב, ותשמעו את המילים שאמר הרבי: "אם אני 'אמייזינג', זה נותן משהו לעם ישראל? זה מועיל במשהו לקב"ה?" שימו לב: הוא לא מכחיש את העובדה שהוא מדהים. במקום להכחיש, הוא מכוון לחשוב - מי נתן לי את הכוחות האלה? בוודאי הקדוש ברוך הוא נתן לי. ואם כך, אז בשביל מה? הכוחות הנפלאים הם אמנם זכות, אבל הם זכות שמחייבת את הבן אדם לפעול איתם. אם יש לך כוחות, אתה בגדר 'מרובה באוכלוסין', אז אתה צריך להשפיע על הרבה אנשים ולהדליק ולהאיר הרבה לבבות. תשתמש בכוחות לעזור לאנשים, אם בכסף אם בשכל או באהבה - את כל מה שיש לך תרתום לטובת עם ישראל.

הבעש"ט

בירושלים

תואר שני M.Ed. בנתיב חסידות

בתוכניות חינוך יהודי והוראת מחשבת ישראל
במכללה האקדמית הרצוג

- מגוון קורסים מעמיקים בחסידות
- סיורים במחוזות החסידות בארץ ישראל
- מפגש עם מיטב המרצים בתחום
- מסע לערש החסידות במז'בוז', ברסלב, אומן, ברדיטשוב ועוד
- המסע יתקיים בתחילת קיץ תשפ"א

אפשרות ללימודי ערב

מספר המקומות מוגבל

הלימודים בקמפוס ירושלים

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 073-3744087 או פנו בדוא"ל: rishum@herzog.ac.il

רגעים
של אור

מפנקו של חוזר בתשובה

עודד מזרחי | ORCHOZER@GMAIL.COM

משמעות החולדה

לאחר תפילת ערבית פנה אלי תדהר בפנים נפולות ואמר: "אולי אתה יודע איפה אפשר להשיג מלכודת חולדות?"

"אווו", אמרתי, "אני מתמצא בלכידת עכברים, אבל קטונתי בלכידת חולדות. מה קרה? נכנסה לך חולדה לתוך הבית?"

"כן. אל תשאל איזה צער אני עובר. הילד המבוגר שלי נמשך למיסטיקה, וכאשר היה נדמה לו פעם שהחולדה מטפסת במהירות הבזק במדרגות הפנימיות בבית, טען שמדובר בכלל בש"ד... אשתי נוטה להאמין לו, והם דרשו ממני ללכת לרב המקובל דוד בצרי. אמנם ראיתי כמו עיני את החולדה, וזו רק חולדה, אבל הסכמתי איתם שמדובר בהפך הברכה. הלכתי אליו והוא ברח אותנו..."

"עכבר זה דינא רפיא", וחולדה 'דינא קשיא', אמרתי לו, "פעם, כשגרנו ברחובות, אני זוכר שאחד השכנים שלנו נלחם בעזרת מטאטא נגד חולדה שנלכדה בקומה הרביעית. זאת הייתה מלחמת עולם עם צעקות קרב."

"קשה להבין את השגחת השם בכל דבר, אבל במקרים מיוחדים, המשכתי, "כדאי להתבונן מדוע היא הגיעה אליכם."

"לא תאמין", אמר לי, "אבל שמתי לב שהייתה כאן השגחה מטורפת. כשהגענו לדירה הבטחתי לאשתי שנישאר בה חמש שנים, ולא רגע אחד יותר. בזמן האחרון ניסיתי לשכנע אותה שנישאר בדירה עוד שנה שנתיים, והיא לא הסכימה. ואתה יודע מה קרה לנו? החולדה נכנסה בדיוק אחרי חמש שנים! כאילו באה להזכיר לי את ההבטחה..."

"וואו!", קראתי בהתפעלות של אחרית הימים, "זה מזכיר מעשה מופלא על בור וחולדה המופיע בגמרא."

ניגשנו למסכת תענית, פתחנו בדף ח' עמוד א', וקראנו על המעשה המוזכר ואת הסברו של רש"י: "מעשה בבחור אחד שנתן אמונתו לריבא אחת שישאנה. אמרה לו 'מי מעיד?' היו שם בור אחד וחולדה. אמר הבחור: 'בור וחולדה עדים בדבר'. לימים עבר על אמונתו ונשא אחרת והוליד שני בנים, אחד נפל לבור ומת ואחד נשכתו חולדה ומת. אמרה לו אשתו: 'מה מעשה הוא זה שבנינו מתים במיתה משונה?'; ואמר לה 'כך וכך היה המעשה'."

"אוי ואבוי", אמר תדהר, "רק זה חסר לי..."

"חלילה", אמרתי, "לא התכוונתי להבהיל אותך, אבל ייתכן שזהו רמז משמייס לכך שיש לקיים הבטחות. אנחנו לא אמורים לראות רמזים על ימין ועל שמאל, אבל במקרים חריגים, כאילו תובעים מאתנו משמייס שנתבונן. הרי מעולם לא נכנסה אליכם חולדה, ואולי אפילו לא ראית חולדה לפני כן, אולי רק באנציקלופדיות..."

"טוב" סיכם תדהר, "קודם כל נתארגן על מלכודת, ואחרי שהכל יירגע נטפל בהבטחה שלי..."

כעבור שלושה ימים פגשתי את תדהר לפני התפילה מחוץ לבית הכנסת.

"נו?", התעניינתי.

הוא חייך ואמר: "חבל לך על הזמן. קניתי מלכודת ברזל מיוחדת לחולדות, והנחתי בפנים נקניק. באמצע הלילה שמענו נקישה חזקה והתעוררנו. ידענו מיד שהחולדה נלכדה. אשתי אמרה: 'אתה מוציא אותה עכשיו או שאני יוצאת מהבית'..."

"התלבשתי, ניגשתי למטבח, העפתי מבט לעבר המלכודת, והחולדה הייתה בפנים..."

סיפרתי לו שראיתי ב'ליקוטי הלכות' של רבי נתן מברסלב קטע מדהים על משמעותה של החולדה, לפי דברי חז"ל ש"כל שיש ביבשה יש בים חוץ מהחולדה". והוא מסביר שהחולדה היא מלשון חלד, עולם, שכל עניינה הינו להסתתר ולהיעלם, ובעצם היא מבטאת באופן הטוב ביותר שעולם הוא מלשון העלם. לכן דווקא החולדה שעניינה שכחה, באה להזכיר לנו שלא נשכח את ייעודנו ואת הבטחותינו..."

העפתי לעברו מבט זהיר, והוא הנהן בחיוך כאומר: אל תדאג, אני מבין רמזים...

נפשי
בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

יש כל כך הרבה ערכים חשובים - לימוד תורה, גמילות חסדים, ישוב הארץ. איך יודעים מה הכי חשוב?

מי שלימד שחז"ל אומרים שתלמוד תורה כנגד כולם, שארץ ישראל שקולה כנגד כל המצוות, ושהתורה תחילתה חסד וסופה חסד, ועוד מאמרים רבים שמלמדים את המשקלים. ובפועל, כשיש לאדם שאלה לגבי הכיוון שבו הוא צריך לבחור, נכון להתייעץ עם רבותיו שיכוונו אותו לפי רצון ה' יתברך במשקל שבין הערכים הנפלאים הללו.

הכל יודעים שחז"ל אומרים שתלמוד תורה כנגד כולם, שארץ ישראל שקולה כנגד כל המצוות, ושהתורה תחילתה חסד וסופה חסד, ועוד מאמרים רבים שמלמדים את המשקלים. ובפועל, כשיש לאדם שאלה לגבי הכיוון שבו הוא צריך לבחור, נכון להתייעץ עם רבותיו שיכוונו אותו לפי רצון ה' יתברך במשקל שבין הערכים הנפלאים הללו.

אני רוצה להיות צדיק! מה עושים?

קודם כל, צריך לדון האם הרצון הזה הוא טוב. ובאופן יותר מדויק: באיזה הקשר הוא נפלא ובאיזה הקשר הוא עלול להיות לרועץ. כי מצד הסגולה הפנימית אתה כבר צדיק, שהרי הפסוק אומר "ועמך כולם צדיקים". וגם עצם הרצון להיות צדיק הוא מדרגה חשובה, וכמו שאומר נחמיה: "החפצים ליראה את שמך". אבל אם אדם רוצה להיות צדיק כ'פלוני', הרבה פעמים הוא מטעה את עצמו ועוסק בחקיינות מזויפת.

למעשה, כדי להיות צדיק במובן שאליו אתה מתכוון צריך לשקוע בתורה ובהלכה, בספרי מוסר ואמונה, להתמסר בלב ונפש ללכת בהדרכת חכמינו. כשאדם רוצה להיות צדיק, הוא צריך להיות נאמן לנשמה המיוחדת ולהקשר ההיסטורי, התרבותי והסביבתי שהקב"ה שם אותו בתוכו, כדי להבין את כוחותיו, יכולותיו ואת הדרך שלו להיות צדיק. ואנו זקוקים גם למורי דרך, בשביל לא לטעות בין השבילים.

מה יותר חשוב: "ובחרת בחיים" או "ונעשית הישר והטוב"?

את מי אתה יותר אוהב, את אבא או את אמא? שואלת הדודה שרוצה לבחון בצורה לא הכי נעימה אם תצליח לצאת מהקופסה הממוסגרת של או-או. התשובה היא שאנחנו אוהבים גם את אבא וגם את אמא, אנחנו רוצים גם את החיים וגם את הישר והטוב, ובדרך כלל הישר והטוב מפרים את החיים, והחיים בטבעיותם מכוונים אל הישר והטוב, ורק במקומות שוליים ונדירים יש ביניהם סתירה.

באופן כללי, אנחנו יודעים שפיקוח נפש דוחה את כל המצוות, אבל יש מצבים שבהם גם השלום דוחה את הישר והטוב, והדבר צריך זהירות מרובה. ולעיתים הישר והטוב נדחה מפני עשיית הישר והטוב בעצמו.

יש נך שאלה בעבודת ה' סמס נ-
054-4530951

קרוב אליך

קטלוג

חודש הספר
תש"פ
2020

זה עתה הופיע
ספרו החדש של הרב יצחק שילת

בין החסידות לראי"ה

לימוד משווה בין משנותיהם
של אבות החסידות ושל הראי"ה קוק זצ"ל

460 עמ'

להזמנות מרוכזות, יעקב: 052-4706176

חודש הספר הספריית בית אל

חדש

בית מדרש לאהבה
אלי שיינפלד
בירור יסודי בסוגיות הזוגיות והמשפחה

היצר הלב והאדם
אלי שיינפלד
התמודדות רוחנית ועצות מעשיות מתוך גישה נכונה לנשוא היצר

הבן שלי מתבגר
אלי שיינפלד
מורה נבוכים לגיל הנעורים. ידע, כלים לשיח ועצות מעשיות ואמוניות להתמודדות עם אתגרי הגיל

ביחד
ד"ר חנה קטן
מדריך לבניית אינטימיות זוגית בריאה

עטופה ברחמים
ד"ר חנה קטן
עולמם של המתמודדים עם כאב ועקרות

אישי נשי
ד"ר חנה קטן
קטעים מיומנה של ד"ר חנה קטן המאיר חוויות משותפות לנשים רבות

חיי משפחה
ד"ר חנה קטן
שאלות נכשויות בשיח רפואי-הלכתי

חיי אישה
ד"ר חנה קטן
תקופות בחיי האישה במבט אישי ורפואי

3 ב-100 ₪

תרגילים בחיבור
אילן והילה יפרח
לימוד זוגי שיוצר העמקה והתחדשות

חדש

שפת גוף
מאור קפלן
מסע אם ובת לקראת התבגרות

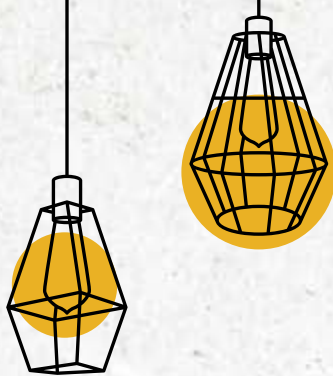
2 ב-100 ₪

זוגיות ומשפחה | ילדים ונוער | סיפורת | היסטוריה וארץ ישראל | תנ"ך עיון ומדרש

הכתיב משלוח עוז היום באתר ספריית בית אל

חפשו אותנו גם בחנויות - רשת תפילין עלי, כיפא פא שער בנימין, אוצר הספרים קרנ"ש, נעם הספר עלי, יפת כפר סבא, רשת דני ספרים, סיפורי יהודי רחובות, ישיבת שדרות, מינצור גוש עציון, מרכז הספר קריית ארבע, רשת יפה נוף, ספרי אברמוביץ, אליאב עובד יד בנימין, גור אריה ספרים, מוריה הרובע היהודי, חברותא ירושלים, פומרנץ ספרים, אמונה קצרין, ועוד...

3 ספרים
ב-100 ש"ח
ומבצעים נוספים

המצוד

ג'קי ירחי
סיפורו של המרדף אחר
אייכמן עד לכידתו

בן הקצב

רנית פרשני
ספר הנאיר את הרמב"ם כילד.
איורים: אברהם זמורה

כדור הרעם

ג'קי ירחי
סיפורו של מבצע יונתן.

העקבות של גדי

עדינה אמתי | מושיק גולסט
סיפורו מעורר ההשראה של קצין
הגששים היהודי הראשון בצה"ל.

בלק הבלש

חיים אקשטיין
כשספרי הבלשים פוגשים את ארון
הספרים היהודי עצרות תעלומות מרתקות.

גדולים מהחיים

יצחק שי' רקנטי | איורים: אלחנן בן אורי
שבעה סיפורים שלא סופרו מעולם על
אהבי תורה, העם והארץ.

שישה ימים של פלא

שרה קרומביין
ימן שחרור ירושלים

מעין של זהב

אפרת בזק
מעין, ילדה שגרה בעיר דוד, מזמינה
אתכם להצטרף אליה למסע מופלא.

ספרי קומיקס -

ילדים מספרים על עצמם 1-3
חיים ולדר

ילדים מספרים על עצמם

חיים ולדר
עוד מגוון ספרי חיים ולדר

סדרת ילדים כמונו

מארז חמישה כרכים
רגעים מחויכים בין קודש לחול, הסדרה
המצליחה מפרי עטו של אורי אורבך ז"ל

כמבצעים מיוחדים

זוגיות ומשפחה | ילדים ונוער | סיפורת | היסטוריה וארץ ישראל | תנ"ך עיון ומדרש

להשיג ברשתות ובחנויות
הספרים המובחרות

1-801-700-201

www.beitel.co.il

חנות ההוצאה: רח' בית הדפוס 6, ירושלים 02-6427117

חודש הספר הספריית בית אל

מכר רב

מארג המגילות
ד"ר חגי בן ארצי

אם הבנים שמחה
הרב יששכר טייכטל
ספרו של הרב טייכטל שנכתב בשנות
השואה ועוסק בחובת בנין הארץ

איש כי יפליא | הרב הנזיר
הילה ולברשטיין ושמחה רז
סיפור חייו של הרב הטיה דמות מופלאה
וייחודית, תלמידו המובהק של הראי"ה קוק.

בא נדבר אמת
מיטביה כהן
ספר מקורי ומחייק המביט בפסיס
הקולות, העולים מתוך החברה הדתית.

ארץ חמדת אבות
הרב נחמיה לביא
800 שנות עלייה ציונית

ב-100 ₪

ארץ המעינות
צפון | דרום + מרכז | משפחות
אורי מאור

מה אביא לך מתנה
מירב מגני
סיפורה של אילנית צור אריה, שהתעברה על
פציעה אעשה. סיפור של תקווה ואמונה גדולה.

שבויות
אורה חצרוני
סיפור אמיתי וסוחף של שלוש נשים, על
התאסלמות, חיים בכפר ערבי ונסיונות בריחה.

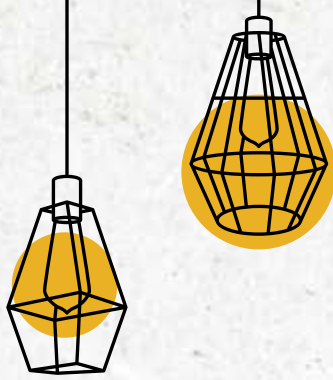
ב-100 ₪

זוגיות ומשפחה | ילדים ונוער | סיפורת | היסטוריה וארץ ישראל | תנ"ך עיון ומדרש

הכתינו משלוח עוז היום באתר ספריית בית אל

חפשו אותנו גם בחנויות - רשת תפילין עלי, כיפא פא שער בנימין, אוצר הספרים קרנ"ש, נעם הספר עלי, יפת כפר סבא, רשת דני ספרים, סיפורי יהודי
רחובות, ישיבת שדרות, מינצר גוש עציון, מרכז הספר קריית ארבע, רשת יפה נוף, ספרי אברמוביץ, אליאב עובד יד בנימין, גור אריה ספרים, מוריה הרובע
היהודי, חברותא ירושלים, פומרנץ ספרים, אמונה קצרין, ועוד...

מבצעים מיוחדים

בקרבך קדוש | א'ב'
הרב יהושע שפירא
שיחות לפרשיות השבוע

חומש הראי"ה | 5 כרכים
בראשית | שמות | ויקרא | במדבר | דברים

מעט מן האור | מארז
הרב חנן פורת
עיונים בפרשיות השבוע, מדרשים, שירים וצלומים
מרהיבים מנפי ארץ ישראל

דע מה שתשיב לעצמך
הרב זאב קרוב

ספרו הרב זוין
סיפורי חסידים | אישים ושיטות | לתורה
ולמועדים | לאור ההלכה | המועדים בהלכה

סיפורי צדיקים
שמחה רז
מעשיות וסיפורים על מפעלות הצדיקים

מדרש הבית
שמאל שנהב
מבט חדש על אופן הדיון בפרשות
השבוע סביב שולחן שבת

בצל ידך
מאיר בזק
מסע אמוץ ומרתק אל עומק הטוב שבנפש, לאור
תורתו של רבי נחמן מברסלב והראי"ה קוק

ספרי הרב גינזבורג
נפש בריאה | רפואה שלימה | אמנות החינוך | אל עולם הקבלה |
אור ישראל | הזמן הפנימי | הממד הפנימי | הנפש | אהבה

זוגיות ומשפחה | ילדים ונוער | סיפורת | היסטוריה וארץ ישראל | תנ"ך עיון ומדרש

להשיג ברשתות ובחנויות
הספרים המובחרות

1-801-700-201

www.beitel.co.il

חנות ההוצאה: רח' בית הדפוס 6, ירושלים 02-6427117

אשור & more

פשוט חסידות

שער כניסה, בצעד בטוח, לעולם העשיר של תורת החסידות של הרב מנחם פרידמאן ויחודי של הצגת רעיונות חסידיים מעמיקים בשפה עכשווית, צעירה ותוססת עם טעימות של קטעי מקור מנוקדים, מבית היוצר של גדולי החסידות

צמאה לך

עומק תורתו של הבעל שם טוב בשפה עכשווית מאת יוסי אליטוב ויאיר שרקי

תהלים קורן עם פניני חסידות

ספר התהלים המהודר מלווה בביאורו של הרב שטיינר, פניני חסידות ואיורים של ברוך נחשון

היא שיחתי

טעימה משיחות הרבי מלובביץ' לכל פרשה ומועד. השיחה המקורית עם קטעי ביאור מאת מעין הנדלר

להבין חסידות

מושגי היסוד של תורת החסידות בלשון בהירה וקולחת, למתחילים ולמתקדמים כאחד מאת מנחם ברוך

שווה לכל נפש

תפילה, עבודת השם, חגים ופרקי אבות רעיונות החסידות בשפה שווה לכל נפש, למתקדמים ולמתחילים, למבוגרים ולצעירים מאת משה שילת

הרבי של כולנו - קומיקס

סיפורי מופת על הרבי מלובביץ' בציורי קומיקס מקוריים מאת נתנאל ובת'אל אפשטיין

דובדבנים

טיפים להעשרת הזוגיות על פי פרשת השבוע

למצוא את היהלום

מבט של אהבה והסתכלות חיובית על כל אדם מישראל

צמאה 5

ניגוני חב"ד שונים מבוצעים בידי מבחר אמנים ישראלים

צמאה 4

אמנים ישראלים מבצעים 12 מניגונים המושרים אצל חסידי חב"ד למילים מהתפילה

צמאה 1

שירים שלימד הרבי מלובביץ' מבוצעים בידי מבחר אמנים ישראלים

ספריית מעיינותיך קנתה לה שם ביבול הספרים העשיר שהצמיחה, בשאיפה להביא את אוצרות תורת החסידות לפני המוני בית ישראל. רעיונות החסידות מוגשים בשפה שווה לכל נפש, במהדורות מאירות עיניים, נעימות לקריאה וללימוד, וזוכים ב"ה להצלחה גדולה בקרב מבקשי השם. ספריית מעיינותיך גם מוציאה לאור ספרים לציבור הרחב, למבוגרים ולילדים, המגישים את נכסי הרוח הגדולים של עם ישראל בכלים עכשוויים, בשפה בהירה וקולחת, ובעיצוב מרהיב ומודרני.

התורה שלי

חמישה חומשי תורה במהדורה מבוארת ומיוחדת לילדים, עם סיפורים מאוירים

מעמקי נשמת

תפילת נשמת כל חי מבוארת על פי החסידות, בשילוב פלאי הבריאה מאת מנחם ברוד

סיפורים והוראות

סיפורים שסיפר וביאר הרבי מלובביץ', והפיק מהם הוראות בעבודת ה'

הדרך הארוכה-קצרה א

רעיונות מחלקו הראשון של ספר התניא בקטעי קומיקס משעשעים המתארים ילד המתמודד עם אתגרי היום יום מאת נתנאל ובת'אל אפשטיין

מאורי האש

ציורי קומיקס מרהיבים מקימים לתחייה את העולם הקסום שבו חיו ופעלו ראשוני החסידות

מאת נתנאל ובת'אל אפשטיין

- המגיד ממזריטש
- בעל התניא
- רבי אלימלך מליז'נסק
- רבי זושא מאניפולי
- רבי לוי יצחק מברדיצ'ב

הדרך הארוכה-קצרה ב

"עבדו את ה' בשמחה" - הדרך להתמודד עם גורמי עצבות על פי ספר התניא בקטעי קומיקס מקוריים ומשעשעים

מאת נתנאל ובת'אל אפשטיין

הדרך הארוכה-קצרה ג

חלק שלישי ואחרון בסדרה הממחישה את רעיונות התניא בקטעי קומיקס משעשעים

מאת נתנאל ובת'אל אפשטיין

מבצעים
מיוחדים

ספרי הרמב"ם הספריית בית אל

משנה תורה 14 כרי
כריכה רכה
₪ 410

משנה תורה 14 כרי
כריכה קשה
₪ 460

משנה תורה 4 כרי
מהדורה שולחנית
₪ 480

מורה נבוכים חלק ראשון + שני ₪ 110 לכרך

מהדורה חדשה ומבוארת לקורא ה"עבוך" בן ימינו מבית "מפעל משנה תורה". תרגום חדש ומדויק של רעיונות היסוד והסוד של הרמב"ם בשפה עדכנית ונגישה שמאפשרת לקורא להפיק ידע תורני, פילוסופי ומוסרי גם ממרחק השנים

משנה תורה 19 כרי
כריכה רכה
₪ 340

בהוצאת מפעל משנה תורה | www.mishnetorah.com

לדוגמאות מספרים מקוונים, אתר הספר: <http://rambam.plus>

הכתינו משלוח עוז היום באתר ספריית בית אל

להשיג ברשתות ובחנויות
הספרים המובחרות

1-801-700-201

www.beitel.co.il

חנות ההוצאה: רח' בית הדפוס 6, ירושלים 02-6427117

מבצעי חודש הספר

הזדמנות
לשאוסר
לפסס

בית מדרש לספרים

סט הרב אלישע וישליצקי

סט חוברות הרב טאו

סט הרב דוד ג'אמי

סט ספרי בני ציון
הרב יואב אוריאל

סט הרב טוביה בלייכר

סט ספרי הרב
אברהם וסרמן

סט סימון לבנים כריכה רכה
הרב אליעזר קשתיאל

נלכה עד הראה
הרב אבנר שלו

את צנועים חכמה
הרב אליעזר קשתיאל

תערוך לפני שולחן
הרב עקיבא קשתיאל

נשמה שנתת בי
דנה סליי

חדש

אכסוף ואחמוד לנחמה
הרב אלישע וישליצקי

קדשנו בתורתך
הרב דוד ג'אמי

שמחם בבניין שלם
הרב דוד ג'אמי

משנה תורה בכרך אחד

₪ 150

להחמיק היב אוצר!

המדויק ביותר

ניקוד מלא

מפתחות שימושיים

כותרת לכל פרק

פאר ודיוק בכל בית!

בהוצאת מפעל משנה תורה | www.mishnetorah.com

לדוגמאות מספרים מקוונים, אתר הספר: <http://rambam.plus>

הכתינו משלוח עוז היום באתר ספריית בית אל

להשיג ברשתות ובחנויות
הספרים המובחרות

1-801-700-201

www.beitel.co.il

ספריית בית אל

חנות ההוצאה: רח' בית הדפוס 6, ירושלים 02-6427117